

9947
3/3

សាមណេរនគ័យ

www.eLibraryofCambodia.org

ភ្នំពេញ

គ. ស. ២៥១៦

J S R C K I D FEBRUARY 1990

47 JUN 1997

www.eibraryofcambodia.org

អានម្តង

គណៈកម្មាធិការ ពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជរដ្ឋ ជំរឿនម្តេចឪ
និងព្រះគ្រូចៅអធិការ វត្តសម្តេចឪ ជំរឿនម្តេចឪ យល់ឃើញថា
សេដ្ឋកិច្ច ឈាមឈាមវិនិច្ឆ័យនេះ មានសារៈសំខាន់ដល់បញ្ញត្តិភេទ
ទូទៅក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ទើបស្របមតិគ្នា ផ្ញើសុំអង្គការ
J S R C តាមរយៈរដ្ឋបាល ជំរឿនម្តេចឪ ឱ្យជួយ
ព្រះពុទ្ធសាសនាជាថ្មី ដើម្បីផ្សាយជាធម្មទាន ។

ធ្វើនៅថ្ងៃទី ១៣ មករា ព.ស ២៥៣៣

គណៈកម្មាធិការ ពុទ្ធិកសមាគមកម្ពុជរដ្ឋ ជំរឿនម្តេចឪ

ឧបត្ថម្ភដោយអង្គការ J S R C

9947
3/3

17 JUN 1997

1892

ខ្មែរក្រហម រដ្ឋបាលខេត្តកំពង់ចាម
ស្ថិតនៅ រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ០១ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៧៥
លេខ ០១ អនក្រ. ក្រសួងយុត្តិធម៌
ស្នើសុំ បញ្ជូន ឯកសារ ក្រសួងយុត្តិធម៌
ស្នើសុំ បញ្ជូន ឯកសារ ក្រសួងយុត្តិធម៌

www.elibraryofcambodia.org

ខ្មែរក្រហម រដ្ឋបាលខេត្តកំពង់ចាម

១៩៧៥

1892

ព្រះក្រសួងសុខាភិបាល ខេត្ត - កណ្តាល អាចារ្យបង្រៀនសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់
ព្រះក្រសួងសុខាភិបាល ខេត្ត - កណ្តាល អាចារ្យបង្រៀនសំស្ក្រឹតនៅសាលាបាលីជាន់ខ្ពស់

និង

ព្រះក្រសួងសុខាភិបាល ខេត្ត - កណ្តាល អាចារ្យនៅព្រះរាជបណ្ឌិតវិទ្យាល័យ

រៀបរៀន

គណៈកម្មាធិការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងការងារសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់គណៈកម្មាធិការសិក្សាស្រាវជ្រាវ

លេខៈ ១១១ លើកទី ១៧

ចំនួន ១១.១១១ ច្បាប់

www.elibraryofcambodia.org

ភ្នំពេញ

ការផ្សាយរបស់ព្រះរាជវាំងស្រីព្រះបរមរាជវាំង

ឆ. ស. ២៥៥៥

ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ
ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ
ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ

ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ
ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ

១១១១

ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ
ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ

១១១១

១១១១

www.elibraryofcambodia.org

ស្រុកស្រីសោភ័ណ ខេត្តស្រីសោភ័ណ

១១១១

១១១១

បញ្ជីរឿង

មាតិកា រឿង	ទំព័រ
១ អារម្ភកថា	១
២ បណាមគមថា	៥
៣ សាមណេរវិនយបាប	៧
៤ សិក្ខាបទ ១០	១០
៥ ទណ្ឌកម្ម ១០	១២
៦ តាសីនង្គៈ ១០	១៣
៧ អង្គនៃសិក្ខាបទ ១០	១៤
៨ បយោគ	២១
៩ កិច្ចនៃទណ្ឌកម្ម	២២
១០ កិច្ចនៃតាសនង្គៈ	២៧
១១ សេក្ខិយវត្ថុ	៣៧
១២ សារូប ទី ១ មាន ២៦	៣៧
១៣ ភោជនប្បដិសំយុត្ត ទី ២ មាន ៣០	៤២
១៤ ធម្មទេសនាបដិសំយុត្ត ទី ៣ មាន ១៦	៤៧
១៥ បកិណ្ណកៈ ទី ៤ មាន ៣	៥១
១៦ បច្ចុវេក្ខណៈ	៥៣
១៧ ធាតុប្បច្ចុវេក្ខណៈ	៥៤
១៨ បដិក្ខុលប្បច្ចុវេក្ខណៈ	៥៦
១៩ គង្គណិកប្បច្ចុវេក្ខណៈ	៥៧
២០ ភតិកប្បច្ចុវេក្ខណៈ	៦២

អារម្ភកថា

ហេតុដែលបានកើតសៀវភៅសាមណេរវិន័យនេះឡើង
 នោះ កើតដោយលោកអ្នកទុក្ខញ្ញាអធិបតីសេនា ភេត មាន
 បសាទស្សន្ទា ប្រកបដោយកតញ្ញាកតវេទិតា ដល់គុណមាតា
 បិតា ហើយមានសេចក្តីប្រារព្ធនឹងធ្វើបុណ្យ ទុក្ខណាសុប្បទាន
 ទទួលផល ជួនដល់បិតាដែលដល់នូវមរណភាព ទៅកាន់បរ-
 លោកហើយ ឃើញថាព្រះវិន័យជាអាយព្រះពុទ្ធសាសនា បើ
 ព្រះវិន័យបិតនៅ មានភិក្ខុសាមណេរសិក្សារៀនចេះដឹងប្រតិបត្តិ
 ដោយប្រពៃត្រឹមណា ព្រះពុទ្ធសាសនាក៏ឈ្មោះថាបិតនៅត្រឹម
 ណោះ ព្រះពុទ្ធសាសនាដែលនឹងរុងរឿងនោះ អាស្រ័យពីអ្នក
 សិក្សាប្រតិបត្តិដោយល្អ ។

www.elibraryofcambodia.org

លះមានសេចក្តីប្រារព្ធដូច្នោះហើយ ទើបបានអាណត្តា
 និមន្តលោកគ្រូព្រះមហាវិមលធម្ម ទោច រឿនហ្លួង ជាអធិ-
 បតី សាលាបាលីក្រុងភ្នំពេញ សុំឲ្យលោកចាត់ចែងរៀបរៀង

សាមណេរវិន័យនេះឲ្យ នឹងបានជួលរោងតម្កឲ្យបោះតម្ក ឲ្យ
 សម្រេចតាមប្រាថ្នា ដើម្បីជាហិរតានុហិតប្រយោជន៍ ដល់អ្នក
 សិក្សាទាំងឡាយ, លោកក៏បានទទួលនិមន្តន៍ ហើយបាន
 ចាត់យើងខ្ញុំទាំងឡាយ គឺ ព្រះគ្រូសង្ឃសត្វា នរោត, ព្រះគ្រូ
 សង្ឃវិជ្ជា ភោគ, ព្រះគ្រូវិមលប្បញ្ញា ស្វ័រ ឲ្យជាអ្នករៀបរៀង
 ព្រះវិន័យនេះ ឲ្យបានសម្រេចដូចសេចក្តីប្រាថ្នា ។

www.eLibraryofCambodia.org

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ បានទទួលជាអ្នករៀបរៀងព្រះវិន័យ
 នេះ តាមបាលី និងអដ្ឋកថា ដ៏កា គណ្ណី ដូចមានតាមគម្ពីរ
 ទាំងក្រោមនេះ គឺ គម្ពីរមហាវគ្គ ១ តតិយសមន្តប្បាសា-
 ទិកាដ្ឋកថាមហាវគ្គ ១ តតិយសារត្តទិបនីកាមហាវគ្គ ១
 តតិយវិមតិវិគោទនីកាមហាវគ្គ ១ បាលីមត្តកវិនយវិនិច្ឆ័យ
 បុល្លគណ្ណីមហាវគ្គ ១, តែមិនបានស្រង់យកបាលីសព្វគ្រប់
 មកតម្កល់ទុកក្នុងសៀវភៅនេះទេ ស្រង់យកមកខ្លះតែត្រង់បា-
 លីដែលគួរទន្ទេញឲ្យចាំមាត់ ព្រោះឃើញថាវែងពេកណាស់

ក្រែងកុលបុត្រអ្នកសិក្សាថ្មី នឹងកើតធុញបំរាយមាយ ក្នុង
យោគនេះ ទើបបានស្រង់យកតែសេចក្តីចេញមក ដើម្បីនឹង
ញ៉ាំងកុលបុត្រឲ្យសិក្សាបានដោយងាយ ។

លុះរៀបរៀងស្រេចហើយ បានប្រគេនលោកគ្រូ ព្រះ
មហាវិមលធម្ម ឲ្យលោកពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ឲ្យ, លោកក៏បាន
ប្រជុំលោកអ្នកប្រាជ្ញ ដូចមានឋាននូវៈនិងនាម ខាងក្រោមនេះ
គឺ ព្រះញាណបរិវេណ www.libraryofcambodia.org ទកញ៉ាសុត្តន្ត-
ប្រីជា ឥន្ទ ១, ទកញ៉ាភក្តិវាជាបាឡាត យុទ ១, អ្នកអាចារ្យ
ហ័ត គ្រូបង្រៀនក្នុងសាលាបាលី ១ ឲ្យជួយផ្ទៀងផ្ទាត់ យល់
ព្រមថាត្រឹមត្រូវប្រាកដហើយ ។

អ្នកទញ្ជាអធិបតីសេនាខ្ញុំ សូមទទួលបំណែកផល
បុណ្យ ដែលខ្ញុំបានសាងព្រះវិស័យនេះ និងផលបុណ្យដែល
បានសាងសន្សំ ដោយបុញ្ញកិរិយាវត្ថុឯទៀត មានបិរទានជា
ដើម ជូនដល់បុព្វការីបុគ្គលទាំងអស់ មានបិតានៃខ្ញុំជាដើម

ដែលរំលងខ្លួនទៅកាន់បរលោកតាយហើយ សូមឲ្យទទួល
អនុមោទនាតាមសេចក្តីប្រាថ្នាចុះ បើបានទទួលអនុមោទនា
ហើយ សូមផ្សាយសេចក្តីសុខសួស្តីដល់ខ្ញុំ ឲ្យបានសព្វទិវា
រាត្រី, ដោយអំណាចកុសល ចេតនានិងសច្ចាភិបាតនេះ សូម
សុខសួស្តី ចូរបម្រើនដល់លោកអ្នកសិក្សាទាំងឡាយ ឲ្យ
បានសព្វៗ កាលទៅហោង ។ ^{em}

បណ្ណបណ្ណា

តុទ្ធ ធម្មញ្ញ សង្ឃញ្ញ សមិញ្ញ រតនត្ថយំ

យោបិ ខោ សាមណោរាតំ សម្មទ្កេនាតុជាតិពោ

តិធរេវី តំ បរិក្ខាម សុខេនេវី បពោធិតំ

តុទ្ធាទិអាណភាវេន តេសញ្ច សោត្ថិ សព្វទា

យើងខ្ញុំទាំងឡាយ សូមនមស្ការនូវប្រជុំ ៣ នៃព្រះរតនៈ

គឺ តុទ្ធរតនៈ ១ ធម្មរតនៈ ១ សង្ឃរតនៈ ១ (ដោយកាយ

រិបា បិក្ខ), វិវិស័យឯណា ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់

ទ្រង់ត្រាស់អនុញ្ញាតទុកហើយ ដល់សាមណេរទាំងឡាយក្នុង

ព្រះពុទ្ធសាសនា, យើងខ្ញុំទាំងឡាយ នឹងពោលនូវវិវិស័យនោះ

ទុកក្នុងទំនេះ ដើម្បីនឹងញ៉ាំងសាមណេរ ជាអ្នកសិក្សាទាំង

ឡាយឲ្យដឹងដោយងាយ, ដោយអាណាត នៃព្រះរតនត្រ័យ

មានព្រះតុទ្ធរតនៈជាដើម សូមសិរីសួស្តីបរិច្ច័យដល់យើងខ្ញុំ

ទាំងឡាយផង ដល់សាមណេរជាអ្នកសិក្សាទាំងឡាយផង

សព្វៗកាលទៅហោង ។

សាមណេរនិស័យ

កុលបុត្រ ដែលនឹងបួសជាសាមណេរ ត្រូវសិក្សាឲ្យបេះ
ដឹងក្នុង សាមណេរនិស័យ ជាមុន គឺវិន័យដែលសាមណេរត្រូវ
សិក្សាតាមព្រាតន្ត្រីនិងព្រាតន្ត្រី, វិន័យដែលសាមណេរ
ត្រូវសិក្សានោះ មាន ៣០, បើបែកតាមឈ្មោះដើម មាន ៣
ពួក គឺ សិក្ខាបទ ១០ ជាពួក ១, ទណ្ឌកម្ម ១០ ជាពួក ១,
នាសន្ទ្ទ ១០ ជាពួក ១, រួមត្រូវជា ៣០ ។ បើណែកធម៌
ដែលសាមណេរត្រូវសិក្សា ឈ្មោះថា សិក្ខាបទ, សេចក្តីទុស
ដែលសាមណេរធ្វើឲ្យកន្លង ហើយភិក្ខុត្រូវធ្វើទោស មានឲ្យ
ដឹងទឹកដើម ដើម្បីនឹងឲ្យរាងបាល ឈ្មោះថា ទណ្ឌកម្ម,
អង្គដែលជាហេតុនឹងត្រូវឲ្យសាមណេរវិនាស គឺឲ្យសឹកបេច
ឈ្មោះថា នាសន្ទ្ទ ។

ក្នុង សាមណេរនិស័យ នេះ នឹងពោល នូវ សាមណេរនិ-
ទយនាម ដែលជាព្រាតន្ត្រីនិងព្រាតន្ត្រី មិនបានប្រែបង
ជាប្រយោគទេ ព្រោះដើម្បីនឹងឲ្យស្រួលក្នុងការសិក្សា, តែបើ

បានពោលអធិប្បាយក្នុងបាលីនោះ ជាសេចក្តីសព្វគ្រប់ គឺ
 ពោលពី សិក្ខាបទ, ទណ្ឌកម្ម និង នាសនទ្ធា: និង វត្ត មាន
 សេក្តីយវិត្តជាដើម ជាលំដាប់អំពី សាមណោវិនិយោគ នោះ
 តទៅ ។

សាមណេរនិទយបាថ

អនុជាតាមិ ភិក្ខុវេ សាមណេរានំ ទស សិក្ខា-
បទានិ តេសុ ឬ សាមណេរេហិ សិក្ខិត្តំ បាណា-
តិបាតា វេរមណំ អទិគ្គាទាតា វេរមណំ
អព្រហ្មចរិយា វេរមណំ មសាវិទា វេរមណំ
សុរាមេយមជ្ជិប្បមាទដ្ឋានា វេរមណំ វិកាល-
ភោជនា វេរមណំ នប្បគំតវិទិតវិស្វកទស្សនា
វេរមណំ មាហេគន្ធិវិបេបនិដារណមណ្ឌនវិក្ខុស-
នដ្ឋានា វេរមណំ ទព្វាសយនមហាសយនា
វេរមណំ ជាតយរជិតប្បដិគ្គហណា វេរមណំ
អនុជាតាមិ ភិក្ខុវេ សាមណេរានំ និមាតិ ទស
សិក្ខុបទានិ និមេសុ ឬ សាមណេរេហិ សិក្ខិត្តំ ។
អនុជាតាមិ ភិក្ខុវេ បញ្ចហង្កេហិ សមន្តាគតស្ស
សាមណេរស្ស ទណ្ឌកម្មំ កាតំ ភិក្ខុនំ អលា-
ភាយ បរិសក្ខតិ ភិក្ខុនំ អនត្ថាយ បរិសក្ខតិ

ភិក្ខុនំ អនាភិសាយ បរិសក្កតិ ភិក្ខុ អញ្ចោសតិ
 បរិភាសតិ ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ ភេទេតិ អនុជាតាមិ
 ភិក្ខុវេ ធិមេហំ បញ្ចហង្កេហំ សមន្តាគតស្ស
 សាមណោស្ស ទណ្ណកម្មំ កាតុន្តិ ។

អនុជាតាមិ ភិក្ខុវេ ទសហង្កេហំ សមន្តាគតិ
 លាមណោវំ តាសេតិ បាណាតិបាតិ ហោតិ
 អទិស្តាទាយី ហោតិ អរាហ្មាហារី ហោតិ មុសា-
 ភិទិ ហោតិ មជ្ឈិមាយី ហោតិ ពុទ្ធស្ស អវិណ្ណំ
 ភាសតិ ធម្មស្ស អវិណ្ណំ ភាសតិ សង្ឃស្ស
 អវិណ្ណំ ភាសតិ មិច្ឆាទិដ្ឋិកោ ហោតិ ភិក្ខុនីទុស-
 កោ ហោតិ អនុជាតាមិ ភិក្ខុវេ ធិមេហំ ទស-
 ហង្កេហំ សមន្តាគតិ សាមណោវំ តាសេតុន្តិ ។

សេក្ខិយវិញ្ញាណករិញ្ញេស អញ្ញោស ឬ សក្កវិស្សជ្ជិ-
 អាទិលោកវិជ្ជិសិក្ខាបទេស ឬ សាមណោវេហំ វិត្តិតព្យ
 តត អវិញ្ញាណោ អលជ្ជិ ទណ្ណកម្មារហោ វិ ហោតិ ។

១ បុណ្ណតិបុណ្ណា វេរមណី បេតនាជាហេតុវៀរចាក
ធ្វើសត្វមានជីវិតឲ្យធ្លាក់ចុះកន្លង គឺសម្មាបសត្វ ។

២ អទិនុទានា វេរមណី បេតនាជាហេតុវៀរចាក
កិរិយាកាន់យក នូវវត្ថុដែលគេមិនបានឲ្យដោយកាយ ឬ ដោយ
វិចារ ។

៣ អព្រហ្មចរិយា វេរមណី បេតនាជាហេតុវៀរចាក
កិរិយាប្រព្រឹត្តនូវអំពើឧប្បសេស គឺសេពនូវមេប៉ុនធម្ម ។

៤ មុសាវិទា វេរមណី បេតនាជាហេតុវៀរចាក
កិរិយាពោលនូវពាក្យកុហក ។

៥ សុរាមេរយមជ្ជប្បមាទដ្ឋានា វេរមណី បេតនាជា
ហេតុវៀរចាកហេតុជាទីតាំងនៃសេចក្តីប្រមាទ គឺផឹកនូវទឹក
ស្រវឹង គឺសុរានិងមេរយ ។

៦ វិកាលភោជនា វេរមណី បេតនាជាហេតុវៀរចាក
កិរិយាបរិភោគ នូវភោជនាហាររាងកាយទុស ។

៧ ស្នេហា ធម៌ វិទ្យា វិស្វក ទស្សនា វេរមណី បេតនា ជា ហេតុ
វៀរចាក កិរិយា វិនិច្ឆ័យ ប្រឆាំង និង ប្រគំ និង មើល នូវ វិស្សង ដែល ជា
សត្រូវ ដល់ កុសល ធម៌ ។

៨ មាលា តន្ត្រី លេប ធារណា មណ្ឌា វិស្វក វិស្សង វេរ-
មណី បេតនា ជា ហេតុ វៀរចាក កិរិយា ទ្រទ្រង់ និង ប្រដាប់ និង
តាក់តែង ស្ថិតស្ថាន រាង កាយ ដោយ ផ្អាក ម្រង និង ត្រឡឹង ក្រអូប
និង ត្រឡឹង លាប ផ្សេង ៗ ។

www.eLibraryofcambodia.org

៩ ទុក្ខ សយ ធម៌ ហាសយ តា វេរមណី បេតនា ជា ហេតុ
វៀរចាក ទីសេសា សនៈ ដ៏ ខ្ពស់ ហួស ប្រមាណ និង ទីសេសា សនៈ
ដ៏ ប្រសើរ ។

១០ ជាតិ ប្បវេណី ធម៌ វិស្វក វិស្សង វេរមណី បេតនា ជា
ហេតុ វៀរចាក កិរិយា ទទួលយក នូវ មាស និង ប្រាក់ ដោយ ខ្លួន
ឯង ឬ ប្រើ អ្នក ដទៃ ទទួលកាន់យក ហើយ ត្រេកអរ ចំពោះ
មាស និង ប្រាក់ ទោះ ។

១ វិកាលភោគី ហោតិ សាមណោ បរិភោគនូវភោជន
តាហារក្នុងកាលទុស ។

២ នប្បាទិវិស្វកទស្សិកោ ហោតិ សាមណោ វានិច្ចប្រៀង
និងប្រគំនិងមើលនូវល្បែង ដែលជាសត្រូវដល់កុសលធម៌ ។

៣ មាលាទិធារណាទិកោ ហោតិ សាមណោ ទ្រទ្រង់
និងប្រដាប់និងតាក់តែងស្អិតស្អាងរាងកាយ ដោយផ្កាពង្រូងនិង
គ្រឿងក្រអូបនិងគ្រឿងលាបផ្សេង ។ ។

www.elibraryofcambodia.org

៤ ទុប្បាសយតាទិកោ ហោតិ សាមណោ ដេកឬអង្គុយ
លើទីសេតាសនៈ ដ៏ខ្ពស់ឬសប្រមាណ និងទីសេតាសនៈដ៏
ប្រសើរ ។

៥ ជានិវរុបរុជិតប្បជីគ្គណ្ណកោ ហោតិ សាមណោ ទទួល
កាន់យកនូវមាសនិងប្រាក់ដោយខ្លួនឯងឬប្រើអ្នកដទៃឲ្យទទួល
កាន់យក ហើយព្រេកអរចំពោះមាសនិងប្រាក់នោះ ។

៦ ភិក្ខុនំ អលារាយ បរិសក្កតិ សាមណោ ព្យាយាម
ដើម្បីនឹងឲ្យសាបសូន្យលាភរបស់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។

៧ ភិក្ខុនំ អនត្ថាយ បរិសក្កតិ សាមណោ ព្យាយាម
ដើម្បីមិនឲ្យជាប្រយោជន៍ដល់ភិក្ខុទាំងឡាយ ។

៨ ភិក្ខុនំ អនាវិសាយ បរិសក្កតិ សាមណោ ព្យាយាម
ដើម្បីនឹងមិនឲ្យភិក្ខុទាំងឡាយ បាននូវទីលំនៅ ។

៩ ភិក្ខុ អក្កោសតិ បរិភាសតិ សាមណោ ដើរប្រទេច
នូវភិក្ខុទាំងឡាយ ។

១០ ភិក្ខុ ភិក្ខុហំ ភេទេតិ សាមណោ ញ៉ាំងភិក្ខុ
ទាំងឡាយ ឲ្យបែកចាកភិក្ខុទាំងឡាយ ។

www.elibraryofcambodia.org

ធាននខ្លះ ១០

១ បាណាតិបាតិ ហោតិ សាមណោ ធ្វើសត្វមានជីវិត
ឲ្យធ្លាក់ចុះកន្លង គឺសម្លាប់សត្វ ។

២ អទិស្តាទាយី ហោតិ សាមណោ កាន់យកនូវវត្ថុដែល
គេមិនបានឲ្យដោយកាយឬដោយវាចា ។

៣ អត្រហ្មហារី ហោតិ សាមណោ ប្រព្រឹត្តនូវធម៌មិន
ប្រសើរ គឺសេពនូវមេប៉ុនធម្ម ។

៤ មុស្សាភិទិ ហោតិ សាមណោ ពោលនូវពាក្យកុហក ។

៥ មជ្ឈិបាយ័ ហោតិ សាមណោ ផឹកនូវទឹកស្រវឹង គឺ
សុភានិងមេរ័យ ។

៦ តុទ្ធស្ស អវិណ្ណំ ភាសតិ សាមណោ ពោលចិន្ទៀល
នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ។

៧ ធម្មស្ស អវិណ្ណំ ភាសតិ សាមណោ ពោលចិន្ទៀល
នូវព្រះធម៌ ។

៨ សង្ឃស្ស អវិណ្ណំ ភាសតិ សាមណោ ពោលចិន្ទៀល
នូវព្រះសង្ឃ ។

៩ មិច្ឆាទិដ្ឋិកោ ហោតិ សាមណោ មានទិដ្ឋិខុស ។

១០ ភិក្ខុនិទ្ទសកោ ហោតិ សាមណោ ប្រទូស្តនិងនាង
ភិក្ខុនី ។

អង្គនៃសិក្ខាបទ ១០

សាមណោ កាលបើបានសិក្សាចាំស្ងាត់ ក្នុងសិក្ខាបទ
ទាំង ១០ ហើយ ត្រូវសិក្សាឱ្យចាំបូលបិត្តស្ងាត់ ក្នុងអង្គនៃ
សិក្ខាបទទាំង ១០ តទៅទៀត ព្រោះសិក្ខាបទដែលនឹងបរិសុទ្ធ

ឬនឹងសេរីហ្មង នឹងដាច់ព្រួយនោះ លុះតែបានសិក្សាបំរុង
ឬលបិក្ខស្តាត់ ទើបនឹងអាចវិនិច្ឆ័យ ពិចារណា កាត់សេចក្តី
ដោយខ្លួនឯងថា សិក្ខាបទនោះៗ បរិសុទ្ធ ឬសេរីហ្មង ដាច់
ព្រួយនោះបាន ។

ឯអង្គនៃសិក្ខាបទ ១០ នោះ ដូចមានសេចក្តីតទៅនេះ

បាណាតិបាតៈ មានអង្គ ៥

- ១ បាណោ សត្វមានជីវិត
- ២ បាណសញ្ញាតា សេចក្តីដឹងថា សត្វមានជីវិត
- ៣ វិធាកបិក្ខុ គិតនឹងសម្លាប់
- ៤ ទុបក្កមោ ព្យាយាមនឹងសម្លាប់
- ៥ តេស មរណំ សត្វស្លាប់ដោយព្យាយាមនោះ ។

អទិន្នាទានៈ មានអង្គ ៥

- ១ បរិបិក្ខុហិក្ខុ ទ្រព្យដែលម្ចាស់របស់គេហ្មងហែងរក្សា
- ២ បរិបិក្ខុហិក្ខុសញ្ញាតា សេចក្តីដឹងថា ទ្រព្យមានម្ចាស់

ហ្មងហែងរក្សា

៣ បើយ្យបិដ្ឋំ គិតនឹងល្អប

៤ ទបក្កមោ ព្យាយាមនឹងល្អប

៥ គេន ហារណំ ល្អបបានដោយព្យាយាមនោះ ។

អត្រហ្មបរិយៈ មានអង្គ ៤

១ ភេទនវិត្ត វិត្តជាទីទម្លាយនវិស័ល គីកង់ទ្វារ
ទាំង ៣០ ទ្វារណាមួយ

២ សេវិនបិដ្ឋំ គិតនឹងសេព

www.libraryofcambodia.org

៣ តញ្ជោ វិយាមោ ព្យាយាមនឹងសេពនូវមេប៉ុនធម្មនោះ

៤ មគ្គេន មគ្គប្បដិបាទនំ ញ៉ាំងមគ្គនិងមគ្គឲ្យដល់គ្នា ។

មុសាវាទៈ មានអង្គ ៤

១ អតបំ វិត្ត វិត្តមិនតិច

២ វិសំវាទនបិដ្ឋំ គិតនឹងពោលឲ្យខុស

៣ តញ្ជោ វិយាមោ ព្យាយាមនឹងពោលឲ្យខុសនោះ

៤ បរស្ស តទត្តវិជាននំ ញ៉ាំងអ្នកដទៃ ឲ្យដឹងប្លាស់

នូវសេចក្តីនោះ ។

សភាមេរយៈ មានអង្គ ៤

១ មជ្ឈតិយវិក្កុ វិក្កុធិទីតាំងនៃលេបក្ខីស្រវឹង គឺសភា
និងមេរយៈ

២ បាតុកម្មតាបិត្តំ បិត្តប្រាថ្នាដើម្បីនិងផឹក

៣ គង្គោ វាយាមោ ព្យាយាមនិងផឹកនូវទឹកស្រវឹងនោះ

៤ តស្ស បាតំ បានផឹកនូវទឹកស្រវឹងនោះ ឲ្យកន្លង
បំពង់កចូលទៅ ។

www.elibraryofcambodia.org

វិកាលកោជនៈ មានអង្គ ៣

១ វិកាលោ កាលខុស គឺព្រះអាទិត្យជ្រេទៅហើយ
ជិវាបទល់នឹងអរុណារៈ

២ យាវិកាលិកំ របស់ដែលគួរបរិភោគបានក្នុងកាល គឺ
តាំងពីអរុណារៈឡើង ជិវាបទល់ថ្ងៃត្រង់

៣ អង្កោហារណំ បានលេបចូលទៅក្នុងបំពង់ក ។

នបូគីតៈ មានអង្គ ៣

១ នបូគីតាទិ ការល្បែងមានអំនិងប្រៀងជាដើម

២ កត្តកម្មតាមិក្ខុ បិត្តប្រាថ្នាដើម្បីនឹងធ្វើ

៣ សុតទស្សនត្ថាយ គមនំ ទៅដើម្បីនឹងស្លាប់ឬមើល

ហើយបានស្លាប់ឬមើល ។

មាលា មានអង្គ ៣

១ មាលាទិ វិត្តសម្រាប់ប្រដាប់កាយមានផ្កាកម្រងជាដើម

២ ធារណបុត្តតា សេចក្តីប្រាថ្នានឹងប្រដាប់តាក់តែង

៣ តស្ស ធារណំ បានប្រដាប់តាក់តែងនូវវិត្តសម្រាប់

www.elibraryofcambodia.org

ប្រដាប់កាយ មានផ្កាកម្រងជាដើមនោះ ។

ទុហ្មសយនៈ មានអង្គ ៣

១ ទុហ្មសយនមហាសយនំ ទិដេកទិអង្គុយ ដ៏ខ្ពស់ ដ៏

ប្រសើរហួសប្រមាណ

២ បរិភោគបិក្ខុ គិតនឹងដេកឬអង្គុយ

៣ បរិភោគករណំ បានដេកឬអង្គុយ ។

ជាតរូបៈ មានអង្គ ៣

១ ជាតរូបរជិតំ មាសឬប្រាក់ដែលជាអកប្បិយភណ្ណ

២ អត្តទិសតា ម៉ីពោះវារបស់ខ្លួន

៣ បដិគ្គណាទិ បានទទួលកាន់យកដោយខ្លួនឯង ឬ

ប្រើគេឲ្យទទួលកាន់យកទុកដាក់ឲ្យ ហើយត្រេកអរចំពោះ

មាសឬប្រាក់នោះ ដោយទុបាយឯណាគឺមួយ ។

កាលបើសាមណេរប្រព្រឹត្តឲ្យកន្លង នូវសិក្ខាបទណា។

លុះតែព្រមដោយអង្គក្នុងសិក្ខាបទនោះ។ ទើបបានឈ្មោះថា

កន្លង បើមិនទាន់ព្រមដោយអង្គនោះ ក៏មិនបានឈ្មោះថា

កន្លងនូវសិក្ខាបទនោះ។ ទេ ។

បយោគ

សេចក្តីព្យាយាមនឹងប្រគ្រឹត្តធ្វើឲ្យកន្លងនូវសិក្ខាបទ ឈ្មោះ
ថា បយោគ ។ នោះមាន ២ គឺ សាហគ្គិកម្មយោគ
អណគ្គិកម្មយោគ ១, ធ្វើឲ្យកន្លងដោយខ្លួនឯង ហៅថា
សាហគ្គិកម្មយោគ ប្រើអ្នកដទៃធ្វើ ហៅថា អណគ្គិ
កម្មយោគ ។

ក្នុងសិក្ខាបទទាំង ១០ នោះ សិក្ខាបទទី ៣ គឺអត្រប្បិច្ឆិ
យៈ, សិក្ខាបទទី ៤ គឺមុណ្ណិវិទៈ សិក្ខាបទទី ៥ គឺសុរាមេយៈ
សិក្ខាបទទី ៦ គឺវិកាលភោជនៈ, សិក្ខាបទទី ៧ គឺនប្បគីតៈ
សិក្ខាបទទី ៨ គឺមាលា និងសិក្ខាបទទី ៩ គឺទុច្ចាសយន
ទាំង ៧ សិក្ខាបទនេះ ជា សាហគ្គិកម្មយោគ ។

សិក្ខាបទទី ១ គឺបាលភាតិបាតៈ, សិក្ខាបទទី ២ គឺអទិស្ថា
ទានៈ និងសិក្ខាបទទី ១០ គឺជាតរូបៈ ទាំង ៣ សិក្ខាបទនេះ
ជា អណគ្គិកម្មយោគ ។

ម្យ៉ាងទៀត សិក្ខាបទទាំង ១០ នោះ លោកបែកចេញ

ជា ២ ពួក គឺ ជា សាលាភិក្ខុៈ ពួក ១, ជា អនាណភិក្ខុៈ
ពួក ១ ។

សិក្ខាបទឯណាដែលជា អនាណភិក្ខុប្បយោគ សិក្ខាបទ
នោះជា សាលាភិក្ខុៈ ព្រោះអ្នករក្សាធ្វើដោយខ្លួនឯងក្តី ប្រើ
អ្នកដទៃឲ្យធ្វើក្តី ឈ្មោះថាកន្លង ដូចគ្នា ។

សិក្ខាបទឯណាដែលជា សាលាភិក្ខុប្បយោគ សិក្ខាបទ
នោះ ជា អនាណភិក្ខុៈ ព្រោះអ្នករក្សាធ្វើដោយខ្លួនឯង ទើប
ឈ្មោះថាកន្លង បើប្រើអ្នកដទៃឲ្យធ្វើ នោះមិនបានឈ្មោះថា
កន្លងទេ ។

www.elibraryofcambodia.org

កិច្ចនៃទណ្ឌកម្ម

កិច្ចដែលនឹងធ្វើនូវទណ្ឌកម្មដល់សាមណេរនោះ គឺក្នុង
 ទណ្ឌកម្មទាំង ១០ នោះ បើសាមណេរធ្វើឲ្យកន្លងដោយទណ្ឌ-
 កម្មឯណាមួយហើយ ត្រូវរក្សាជាទុបដ្ឋាយ៍ឬអាចារ្យ ធ្វើទោស
 ដោយទណ្ឌកម្ម, ឯទណ្ឌកម្មនោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់
 ប្រាស់អនុញ្ញាតឲ្យរក្សាធ្វើអារិយណកម្ម គឺហាមដល់សាមណេរ
 ទាំងឡាយដែលមានសេចក្តីទុសគួរដល់ទណ្ឌកម្ម, ឯការដែល
 នឹងហាមនោះ គឺបើសាមណេរនោះនៅក្នុងទីណា តែងតែដើរ
 ចូលទៅក្នុងទីណា ត្រូវហាមកុំឲ្យនៅក្នុងទីនោះ កុំឲ្យដើរចូល
 ទៅក្នុងទីនោះ, ឯទីដែលសាមណេរនៅនោះ គឺទីលំនៅដែល
 សាមណេរនៅជានិច្ចរបស់ខ្លួនក្តី ទីដែលសាមណេរបានដោយ
 លំដាប់វិស្សក្តី ឈ្មោះថាវាលំនៅរបស់សាមណេរ, ទីដែល
 សាមណេរតែងដើរចូលទៅនោះ គឺទីបរិវេណឬទីលំនៅរបស់
 ទុបដ្ឋាយ៍ ឬអាចារ្យ ឈ្មោះថាទីដើរទៅនៃសាមណេរ ។

ឯកិច្ចដែលនឹងហាមនោះ ត្រូវហាមដោយពាក្យថា “អ្នក
កុំនៅក្នុងទីនេះ, អ្នកកុំដើរចូលទៅក្នុងទីនោះ”, ពាក្យហាម
ប៉ុណ្ណោះជាដើម ហៅថា អាវរណកម្ម ។

ម្យ៉ាងទៀត ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធច្រង់បញ្ញត្តិថា មិនឲ្យភិក្ខុ
ហាមសាមណេរមិនឲ្យនៅក្នុងអាវាសទាំងមូល ឬហាមនិម្មទ-
ទ្វារ គឺបង្កប់មិនឲ្យសាមណេរបរិភោគអាហារ, បើភិក្ខុណា
ហាមមិនឲ្យនៅក្នុងអាវាសទាំងមូលក្តី ហាមនិម្មទទ្វារ ដោយ
ពាក្យថា “អ្នកកុំបរិភោគអាហារ” ដូច្នោះ ឬយកបាត្រនិងបរិវរ-
របស់សាមណេរទៅទុកក្នុងកុដី ដោយគិតថា “អញនឹងបង្កប់
អាហារ” ដូច្នោះក្តី ភិក្ខុនោះត្រូវទុកជាបត្តិ, តែថាបើសាមណេរ
ជាទុព្វចៈ គឺសាមណេរដែលរាំងរូស នឹងប្រដៅបានដោយក្រ
ហើយជាអនាថារ ប្រព្រឹត្តកន្លងសិក្ខាមទផ្សេងៗនោះ, បើភិក្ខុ
នឹងធ្វើទណ្ឌកម្មដោយកិច្ចគឺយកយាគ ឬភត្ត ឬបាត្រនិងបរិវរ-
របស់សាមណេរនោះ មកតម្កល់ទុកក្នុងទី១ ហើយបង្ហាញ
ដោយពាក្យថា “កិច្ចទណ្ឌកម្មមានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ បើអ្នកធ្វើ
រួចស្រេចហើយ អ្នកនឹងបាននូវរបស់ទាំងអស់នេះ” ដូច្នោះគួរ ។

ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់អនុញ្ញាតទណ្ឌកម្ម ដោយកិច្ចជា
 អារិយណកម្ម គឺហាមមិនឱ្យសាមណេរនៅក្នុងទីដែលធ្លាប់នៅ
 និងហាមមិនឱ្យចេញចូល ក្នុងទីដែលធ្លាប់ចេញចូលតែម្យ៉ាង
 ប៉ុណ្ណោះ តែព្រះធម្មសង្គហកថាផ្តេរទាំងឡាយ កាលដែលលើក
 សង្គាយនានោះ លោកបង្គាប់ថា ឱ្យដាក់ទណ្ឌកម្មដោយកិច្ច
 គឺឱ្យជងទឹក រកទស ជញ្ជូនដ៏ខ្សាច់ប្រើសតិបតាមទោសដែល
 ធ្វើខុស, តែថា ដែលនឹងធ្វើដំបោះនោះ លុះតែឱ្យធ្វើដោយ
 សេចក្តីករុណា ប្រាថ្នានឹងឱ្យរៀបចាកសេចក្តីខុសនោះ ទើប
 គួរ, នឹងធ្វើដោយធម្មបិដក គឺប្រាថ្នានឹងឱ្យសឹកចេញចាក
 សាមណេរភេទនោះ មិនគួរទេ ។

ម្យ៉ាងទៀត នឹងឱ្យសាមណេរនោះដេកលើប្លុក្តៅ ឬ នឹង
 យករបស់គ្រាន់មានប្លិ និងឥដ្ឋជាដើម ដាក់សង្កត់លើក្បាល ឬ
 នឹងឱ្យបោះត្រាំទឹកឬមជ្ជិបោះទៅក្នុងទឹកនោះ ក៏មិនគួរទេ ។

ឯកិច្ចដែលនឹងធ្វើទណ្ឌកម្មនោះ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់
 អនុញ្ញាតនិងបញ្ញត្តិហាមថា ត្រូវព្រះទបដ្ឋិយ័យឬអាចារ្យធ្វើ, ឬ

ភិក្ខុឯទៀតឃើញសាមណេរធ្វើទុស មិនបានប្រាប់ទបដ្ឋិរាយ
 ឬអាចារ្យរបស់សាមណេរនោះ ឱ្យដឹងជាមុន ហើយទៅធ្វើ
 ទណ្ឌកម្មដល់សាមណេរនោះ, ភិក្ខុអ្នកធ្វើ ត្រូវទុកជាបត្តិ, បើ
 បានប្រាប់ដល់ទបដ្ឋិរាយ ឬអាចារ្យរបស់សាមណេរ ជាគម្រប់
 បីដឹងហើយ ទបដ្ឋិរាយឬអាចារ្យ ក៏មិនធ្វើទណ្ឌកម្មដល់សាម-
 ណេរនោះ, ភិក្ខុនោះ នឹងធ្វើដោយខ្លួនឯង ក៏គួរ ។

www.elibraryofcambodia.org

ម្យ៉ាងទៀត បើទបដ្ឋិរាយ ឬអាចារ្យរបស់សាមណេរនោះ
 បានអនុញ្ញាតគឺនិយាយផ្ដាំផ្ដើទុកថា បើសាមណេររបស់ខ្ញុំមាន
 ទោសទុស លោកចូរធ្វើទណ្ឌកម្មឱ្យខ្ញុំដឹង, បើបានអនុញ្ញាត
 ដូច្នោះហើយ មិនបាច់ប្រាប់ដល់ទបដ្ឋិរាយឬអាចារ្យ ភិក្ខុនោះ
 ឃើញសាមណេរមានទោសទុសហើយ នឹងធ្វើទណ្ឌកម្មដោយ
 ខ្លួនឯងទៅក៏គួរ ។

ចំណែកទាំងសាមណេរវិញ បើត្រូវទោសគួរដល់ទណ្ឌកម្ម
 ហើយ គប្បីចូលទៅសូមទណ្ឌកម្មក្នុងសម្ភារៈនៃព្រះទបដ្ឋិរាយ
 ឬអាចារ្យ ដោយពាក្យដូច្នោះ ៣ ដឹងថា

លកេយ្យភាវំ កន្តេ នន្ទ្រភម្មំ កាយតី សំខំ រោមខ្លឹស្សា
“បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏បម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាត្រូវបាននូវទណ្ឌក
ខ្ញុំព្រះករុណា នឹងដល់នូវសេចក្តីសង្រួម គឺថា នឹងប្រត្រួតត្រា
តទៅខាងមុខទៀត ” ។

លះស្មគ្សស្មមទណ្ឌកម្ម ដូច្នោះ ៣ ដង រួចហើយ ត្រ
ទុបជ្ឈាយ័ប្បអាចារ្យ ត្រូវដាក់ទណ្ឌកម្មឲ្យសាមណេរនោះ
តាមសមគួរដល់ទោសខុស ដូចន័យដែលបានពោលមកក្នុ
ខាងដើមហើយ, បើបានធ្វើទណ្ឌកម្មរួចហើយ សាម
ណេរនោះ ក៏ឈ្មោះថា បានតាំងនៅក្នុងសេចក្តីបរិសុទ្ធ ដូ
ប្រក្រតីអំពីដើម ។

www.elibraryofcambodia.org

កិច្ចនៃទណ្ឌកម្ម ចប់ ។

កិច្ចនៃនាសន្ទៈ

កិច្ចដែលនឹងឲ្យសាមណេរវិសាលនោះ គឺក្នុង នាសន្ទៈ
ទាំង ១០ នោះ បើសាមណេរធ្វើឲ្យកន្លងដោយនាសន្ទៈឯណា
មួយហើយ ត្រូវព្រះទេវធួរាយ័ ឬអាចារ្យ ធ្វើឲ្យសាមណេរនោះ
វិសាល គឺឲ្យសឹកចេញ, តែថា កិច្ចដែលនឹងធ្វើនោះ មានវិធី
ទុលអំពីគ្នាខ្លះ ព្រោះក្នុងនាសន្ទៈទាំង ១០ នោះ លោកចែក
ចេញជាពួក គឺនាសន្ទៈ ៥ ខាងដើមដែលជាសិក្ខាបទ គឺទាំង
ពីសិក្ខាបទទី ១ ដល់សិក្ខាបទ ទី ៥ ជាពួក ១, នាសន្ទៈ ៥
ខាងចុង គឺទាំងពីទី ៦ ដល់ទី ១០ ជាពួក ១ ។

www.elibraryofcambodia.org

បើសាមណេរឯណាប្រព្រឹត្តធ្វើឲ្យកន្លងនូវសិក្ខាបទ គឺនា-
សន្ទៈ ៥ ខាងដើម ក្នុងនាសន្ទៈឯណាមួយហើយ សរណ-
គមន៍ក្តី សេចក្តីកាន់យកនូវព្រះទេវធួរាយ័ក្តី ទីលំនៅដែលខ្លួន
ធ្លាប់នៅនោះក្តី ក៏រម្ងាប់ គឺថាមិនមានសរណគមន៍ មិនមានព្រះ
ទេវធួរាយ័ មិនមានទីលំនៅឡើយ, សង្ឃលាភដែលខ្លួនត្រូវបាន
នោះក្តី ក៏ដាប់ គឺថា មិនត្រូវបានឡើយ, សល់នៅតែហេទម្យ៉ាង

ព្រោះអាស្រ័យហេតុដែលស្លៀកដណ្តប់សំពត់កាសាវៈប៉ុណ្ណោះ
 ដឹង, ព្រោះហេតុនោះ ព្រះទេវធិប្បវេណី ឬអាចារ្យ ត្រូវឲ្យសាម
 ណេរនោះសឹកចេញ ក្នុងខណៈដែលប្រព្រឹត្តធ្វើឲ្យកន្លងសីល
 នោះ, បើសាមណេរនោះ ជាមនុស្សអាក្រក់ ប្រឡំពេញដោយ
 ភោសក្នុងសីលទាំង ៥ ខាងដើមនោះ ព្រៃពេកណាស់, ព្រះ
 ទេវធិប្បវេណី ឬអាចារ្យ បានពោលប្រដៅគ្រប់ ៣ ដឹងហើយ នៅ
 តែមិនស្តាប់ មិនមានសេចក្តីប្រាថ្នា នឹងតាំងនៅក្នុងសេចក្តី
 សង្រួមទៅទៀតទេ នោះព្រះទេវធិប្បវេណី ឬ អាចារ្យ ត្រូវអប-
 លោកប្រាប់សង្ឃឲ្យដឹង ហើយឲ្យសឹកចេញ, បើសឹកចេញ
 ហើយមានប្រាថ្នានឹងបង់បួសវិញ បានបួលមកសូមផ្តល់ទៀត
 ក៏គប្បីអបលោកប្រាប់សង្ឃឲ្យដឹង ហើយឲ្យបួសទៀតចុះ ។

www.elibraryofcambodia.org

ម្យ៉ាងទៀត បើសាមណេរឯណាធ្វើឲ្យកន្លងសិក្ខាបទណា
 មួយ ហើយដឹងទោសខ្លួនដោយ ១ រំពេចថា “អញធ្វើនេះខុស
 ហើយ” ហើយមានចិត្តប្រាថ្នានឹងតាំងនៅក្នុងសេចក្តីសង្រួម
 ទៅទៀត, ព្រះទេវធិប្បវេណី ឬ អាចារ្យ ក៏គប្បីឲ្យសាមណេរនោះ

សឹកឡើយ គប្បីឱ្យទទួលនូវព្រះត្រៃសរណាគមន៍ និងកាន់យក
 នូវព្រះទុបដ្ឋាយ៍ទៀតបុរៈ, ឯសិក្ខាបទទាំង ១០ នោះ ក៏សម្រេច
 ព្រមដោយការទទួលយក នូវព្រះត្រៃសរណាគមន៍នោះហើយ
 ដួងជាចតុប្បារិស្សទូសីលដែលសម្រេចដល់ភិក្ខុ ដោយញត្តិច-
 ត្តកម្មវិហារនោះដែរ. តែថាបើនឹងសមាទានថ្មីទៀតក៏គួរ ដើម្បី
 នឹងឱ្យមាំមួន និងបានជាទីគោរព និងសង្គ្រមទៅខាងមុខ, បើ
 សាមណេរដែលទទួលយក នូវព្រះត្រៃសរណាគមន៍ថ្មីទៀតនោះ
 បានទទួលយកក្នុងថ្ងៃចូលបុរិមិកវិស្សា ហើយបានចូលបុរិមិក-
 វិស្សាក្នុងថ្ងៃនោះ, សាមណេរនោះក៏ត្រូវបានសំពត់បំណាំវិស្សា
 ផង, បើបាននៅបាំវិស្សាគ្រប់ ៣ ខែ ទាំងកាលបរិវារ ដែលកើត
 ដល់សង្ឃក្នុង ១ ខែ គឺតាំងពីថ្ងៃ ១ រោចខែអស្សុជ ដរាបដល់ថ្ងៃ
 ពេញចូលវិមីខែកត្តិកនោះ, សាមណេរនោះ ក៏ត្រូវបានស្មើភាគ
 និងភិក្ខុដែរ, ម្យ៉ាងទៀត បើសាមណេរឯណាដែលបានចូលបុ-
 រិមិកវិស្សាហើយ ត្រូវបានសង្កៈក្នុងថ្ងៃមុនថ្ងៃចូលបុរិមិកវិស្សា
 គឺតាំងពីថ្ងៃ ២ រោចខែអាសាឍ ដរាបដល់ថ្ងៃចូលបុរិមិកវិស្សាក៏

ថ្ងៃ១ រោងទ្រែស្រាតណ៍ក្នុងថ្ងៃណាមួយ ហើយបានទទួលយក
 ព្រះត្រៃសរណគមន៍ និងកាន់យកព្រះទ្រព្យធម៌ ហើយបាន
 ចូលបដិមិកវិស្សទៀតក្តី សាមណេរដែលមិនបានចូលបដិមិក-
 វិស្ស លុះដល់ថ្ងៃ១ រោងទ្រែស្រាតណ៍ទើបចូលបដិមិកវិស្សក្តី
 ឬសាមណេរដែលមានវិស្សជាប់ក្តី កាលបរិច្ឆេទនោះ គឺកិរិយា
 បានប្រើប្រាស់នូវកាលបរិច្ឆេទ ក៏មិនបានសម្រេចដល់សាមណេរ
 នោះឡើយ, ហេតុដូច្នោះ លោកដែលកើតឡើងដល់សង្ឃនោះ
 សង្ឃ គប្បីធ្វើអបលោកនកម្ម ហើយចែកឱ្យដល់សាមណេរ
 នោះឯបុរៈ, ឯវិស្សាភិសិកលោក គឺលោកដែលភិក្ខុសាមណេរ
 នៅចាំវិស្សត្រូវបាននោះ បើទាយកជាម្ចាស់សេនាសនៈ គេ
 បាននិយាយទុកមកអំពីមុន ដើម្បីនឹងគ្រប់គ្រងទីសេនាសនៈ
 របស់គេថា “ បើមានលោកម្ចាស់អង្គណា ចូលបដិមិកវិស្ស
 អាស្រ័យនៅក្នុងទីសេនាសនៈរបស់ខ្ញុំ នោះព្រះសង្ឃគប្បីឱ្យនូវ
 វិស្សាភិសិកលោកនេះ ដល់លោកម្ចាស់អង្គនោះផងបុរៈ” ដូច្នោះ
 សង្ឃមិនបាច់ធ្វើអបលោកនកម្មទេ គប្បីឱ្យនូវវិស្សាភិសិកលោក

ដល់សាមណេរដែលបានចូលបដិមិកវិស្សា តាមពាក្យនាយក
ជាម្ចាស់សេនាសនៈនោះចុះ ។ សាមណេរ មានទោសខុស
ក្នុងតាសន្តៈ ៥ ខាងដើម ព្រះទេវធួរាយ ឬអាចារ្យ ត្រូវធ្វើ
ទោសដូចន័យដែលបានពោលមកហើយ ។

បើសាមណេរ មានទោសខុសក្នុងតាសន្តៈ ៥ ខាងចុង
នោះ ត្រូវធ្វើទោសដោយកិច្ចប្លែកគ្នាអំពីតាសន្តៈ ៥ ខាងដើម
ខ្លះ គឺថា បើសាមណេរណា ប្រព្រឹត្តឲ្យកន្លងក្នុងតាសន្តៈ
ទី៦-៧-៨នោះ ព្រះទេវធួរាយ ឬអាចារ្យ ត្រូវសម្តែងទោស
ប្រាប់សាមណេរនោះថា “ ឯការពោលនិរៀលព្រះធនត្រ័យ
នេះ មានទោសជាទម្ងន់ណាស់, អ្នកពោលនិរៀលព្រះធន-
ត្រ័យដូច្នោះ មិនត្រូវទេ, ក្រោយ ៗ កុំពោលដូច្នោះទៀត”, បើ
បានពោលហាមប្រាម ដោយពាក្យមានដូច្នោះជាដើម ហើយ
សាមណេរនោះលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញ ក៏គប្បីដាក់ទណ្ឌកម្មរួច
ហើយ ឲ្យសម្តែងទោសក្នុងកណ្តាលជំនុំសង្ឃដូច្នោះថា

www.eLibraryofCambodia.org

អប្បយោ មំ ភន្តេ អប្បគមា យថាពលំ យថាមទ្ធិ
 យថាអកុសលំ យោហំ ភន្តេ ធិរំ អភាសំ តស្ស មេ
 អប្បយំ អប្បយតោ បដិគ្គណ្ណចិ អាយតិ សំវេយ្យាមិ
 បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបម្រើន ទោសគីសេបក្ខីខុស ប្រព្រឹត្ត
 កន្លងគ្របសង្កត់ហើយ នូវខ្ញុំព្រះករុណា ព្រោះជាមនុស្សពាល
 ពោកណាស់ ជាមនុស្សវង្វែងពោកណាស់ ជាមនុស្សមិនឈ្លាស
 ពោកណាស់, បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាឯណា
 បានពោលហើយ នូវពាក្យតិះដៀលព្រះរតនត្រ័យ យ៉ាងនេះ,
 សូមលោកម្ចាស់មេត្តាប្រោសអត់នូវទោសគីសេបក្ខីខុស ដល់
 ខ្ញុំព្រះករុណា ជាអ្នកមានទោសខុសនោះ, ខ្ញុំព្រះករុណា គប្បី
 សង្រួម គឺថា នឹងប្រព្រឹត្តឱ្យល្អ តទៅខាងមុខទៀត ។

លុះសម្តែងទោសដូច្នោះហើយ ត្រូវឱ្យព្រះត្រៃសរណគមន៍
 នឹងសីលថ្មីទៀត ព្រោះសាមណេរនោះជាបារាណិកហើយ បើ
 បានហាមប្រាមដូច្នោះហើយ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចោលចេញទេ
 នោះព្រះទមន្តិកយ៍ ឬអាចារ្យត្រូវឱ្យសាមណេរនោះសឹកចេញ។

បើសាមណេរមានទោសខុសក្នុងនាសន្តិៈទី៤នោះ ព្រះ
ទេវធិបាទ ឬ អាចារ្យ ត្រូវសម្តែងទោស អំពីមិច្ឆាទិដ្ឋិ ប្រាប់
សាមណេរនោះ ហើយហាមប្រាមឱ្យលះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញ, បើ
សាមណេរនោះ លះបង់ទិដ្ឋិនោះចេញ ក៏តប្បវិជាកំទណ្ណកម្មរួច
ហើយ ឱ្យសម្តែងទោសក្នុងកណ្ណាលជំនុំសង្ឃថា

អប្បយោ មំ ភន្តេ អប្បគមា យថាពាលំ

យថាមុទ្ធំ យថាអកុសលំ យោហំ ភន្តេ

ឯវិទិដ្ឋិកោ អហោសី តស្ស មេ អប្បយំ

អប្បយតោ បដិគ្គណ្ណចំ អាយតី សំវិយេយ្យមិ

បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ទោសគឺសេចក្តីខុសប្រព្រឹត្ត
កន្លងគ្របសង្កត់ហើយ នូវខ្ញុំព្រះករុណា ព្រោះជាមនុស្សពាល
ពេកណាស់ ជាមនុស្សវង្វែងពេកណាស់ ជាមនុស្សមិនឈ្លាស
ពេកណាស់, បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះករុណាឯណា
ជាមនុស្សឃើញខុសយ៉ាងនេះ សូមលោកម្ចាស់មេត្តាប្រោស
អត់នូវទោសគឺសេចក្តីខុស ដល់ខ្ញុំព្រះករុណាជាអ្នកមានទោស

ខុសនោះ, ខ្ញុំព្រះករុណា គប្បីសង្រួម គឺថា នឹងប្រព្រឹត្តឲ្យល្អ
 តទៅទាំងមុខទៀត ។ លុះសម្តែងទោសដ្ឋិប្លោះរួចហើយ ត្រូវ
 ឲ្យព្រះត្រៃសរណាគមន៍និងសីលជាថ្មីទៀត, បើបានហាមប្រាម
 ដ្ឋិប្លោះហើយ មិនលះបង់ទិដ្ឋិនោះចោលចេញទេ នោះព្រះ
 ទេវធួរាយ ឬ អាចារ្យ ត្រូវផ្សំសាមណេរនោះចេញ ។

ម្យ៉ាងទៀត បើសាមណេរឯណា មិនបានកាន់យកនូវ
 ទិដ្ឋិដ្ឋិប្លោះទេ គ្រាន់តែកាន់យកដោយវិបរិត ខុសចាកតទូវបតា-
 ធិប្បាយ, ភិក្ខុទាំងឡាយពោលទូន្មានហាម ក៏មិនលះបង់ នៅ
 តែពោលដោយវិបរិតខុសដ្ឋិប្លោះដដែល, សាមណេរនោះឈ្មោះ
 ថាមិនដល់បារាជិកទេ, តែថា ព្រះទេវធួរាយ ឬអាចារ្យ ត្រូវធ្វើ
 កណ្តកតាសនៈ គឺឲ្យសាមណេរនោះសឹកចេញ ដូចជាកណ្តក-
 សាមណេរ, បើមានប្រាថ្នានឹងតាំងនៅក្នុងសេចក្តីសង្រួមតទៅ
 ទៀតនោះ ព្រះទេវធួរាយ ឬអាចារ្យ គប្បីអបលោកប្រាប់សង្ឃ
 ហើយបំបួសទៀតចុះ, បើមិនមានប្រាថ្នានឹងតាំងនៅក្នុងសេចក្តី
 សង្រួមតទៅទៀតនោះ មិនត្រូវឲ្យបួសទៀតទេ ។

បើសាមណេរ មានទោសៗសក្កានុពលនោះ ទី១០ នោះ
 ត្រូវព្រះទ្រង់បញ្ជាឱ្យប្រកាស ឱ្យកសាមណេរនោះបេញ បើទុក
 ជាប្រាថ្នានឹងតាំងនៅ ក្នុងសេចក្តីសង្គ្រាមទៅទៀត ក៏មិនត្រូវ
 ឱ្យបំបួសទៀតទេ ព្រោះក្នុងគោលនយោបាយ ទី១០ នេះ ព្រះសម្មា-
 សម្ពុទ្ធជាម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ហាមផ្តាច់ថា “មិនត្រូវឱ្យបំបួសទៀត
 ឡើយ ” ប៉ុន្តែ គោលនយោបាយ ទី១០នេះ ក្នុងកាលឥឡូវនេះ មិន
 មាន ព្រោះមិនមានគោលនយោបាយ ។

www.eLibraryofCambodia.org

កិច្ចនៃគោលនយោបាយ ១

ក្នុងកិច្ចនៃទណ្ឌកម្មនោះ សាមណេរត្រូវសិក្សាគ្រប់សេចក្តី
 ដែលសូចនាករទណ្ឌកម្ម ឱ្យចាំស្អាតទាំងបាលីនិងសេចក្តីប្រែ
 ជាសម្រាយ ។

ក្នុងកិច្ចនៃគោលនយោបាយនោះ ត្រូវសិក្សាគ្រប់សេចក្តីដែល
 សូចនាករនៃទោសឱ្យចាំស្អាតទាំងបាលីនិងសេចក្តីប្រែ, ឯកិច្ច
 ក្រៅអំពីនោះ បើមិនអាចនឹងសិក្សាឱ្យចាំទាំងអស់បាន គ្រាន់

តែសិក្សាឱ្យដឹងជាសេចក្តីទំនងហ្នឹងបាន ព្រោះជាកិច្ចរបស់
 ទមន្តិក្សយាចារ្យទេ, តែបើ សាមណេរដណា មានប្រាជ្ញា
 ដ៏ ប្រកបដោយសេចក្តីព្យាយាមមាំ អាចនឹងសិក្សាឱ្យចាំទំ
 អស់បាន, ឬឱ្យសាមណេរនោះសិក្សាប៉ុះ ឈ្មោះថា ជាក
 បម្រើសុណាស់ ។

សាមណេរវិន័យ ចប់ដោយសង្ខេប ។

សេន្ទិយនក្ក

នក្ក ដែលសាមណេរគប្បីសិក្សា ឈ្មោះថា សេន្ទិយនក្ក។
 តោះ បាត់ជា ៤ ពួក, ពួកទី ១ ឈ្មោះ សារុប ពួកទី ២ ឈ្មោះ
 គោលនប្បដិសំយុត្ត ពួកទី ៣ ឈ្មោះ ធម្មទេសនាបដិសំ-
 យុត្ត ពួកទី ៤ ឈ្មោះ បកិណ្ណាភៈ ។

សារុប ទី ១ មាន ២៦

១- បរិមណ្ឌលនិវាសន សាមណេរគប្បីសិក្សាថា អញ
 នឹងស្លៀកឱ្យជាបរិមណ្ឌល គឺខាងក្រោមគ្របច្បាលជង្គង់ចុះទៅ
 ៨ ធ្នាប់, ខាងលើបិទមណ្ឌលផ្ចិត, ខាងមុខ-ក្រោយត្រឹមស្មើគ្នា។

២- បរិមណ្ឌលបារុបស សាមណេរគប្បីសិក្សាថា អញ
 នឹងគ្រងចីពរឱ្យជាបរិមណ្ឌល គឺខាងក្រោមទើបឡើងលើស្បង់
 ៤ ធ្នាប់, ខាងលើបិទបាំងកែងដៃខាងឆ្វេង, ឱ្យរៀបរយ មិនឱ្យ
 រយ័ករយាក ។

៣. សុប្បជំបូត្តោ អន្តរយេន គមន សាមណេរគប្បី
 សិក្សាថា អញនឹងបិទបាំងរាងកាយឱ្យល្អដើរទៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ។

៤- សុប្បដិប្បតោ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោ
គប្បីសិក្ខាថា អញនឹងបិទបាំងកាយឲ្យល្អ អង្គុយនៅក្នុង
បន្ទោះផ្ទះ ។

៥- សុសរិតោ អន្តរាយេ គមន សាមណោគប្បីសិក្ខា
ថា អញនឹងសង្រួមប្រយ័ត្នដោយល្អ គឺមិនបានរលាស់ដៃ-
ជើង ងើរទៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

៦- សសរិតោ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោគប្បី
សិក្ខាថា អញនឹងសង្រួមប្រយ័ត្នដោយល្អ គឺមិនបានរលាស់
ដៃ-ជើង អង្គុយនៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

www.elibraryofcambodia.org

៧- ទុក្ខត្ថបក្កុ អន្តរាយេ គមន សាមណោគប្បីសិក្ខា
ថា អញនឹងសម្លឹងខាងក្រោម គឺក្រឡេកមើលប្រមាណ ១ ជួរ
និម្ម ងើរទៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

៨- ទុក្ខត្ថបក្កុ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោគប្បី
សិក្ខាថា អញនឹងសម្លឹងខាងក្រោម គឺក្រឡេកមើលប្រមាណ
១ ជួរនិម្ម អង្គុយនៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

៩- ន ទុក្ខកាយ អន្តរាយេ គមន សាមណោគប្បិ
សិក្សាថា អញនឹងមិនសើយបីវរណាត់កង្វើញ ដើរទៅក្នុង
បន្ទោះផ្ទះ ។

១០- ន ទុក្ខកាយ អន្តរាយេ និសីទន- សាមណោ
គប្បិសិក្សាថា អញនឹងមិនសើយបីវរណាត់កង្វើញ អង្គុយនៅ
ក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

១១- ន ទុក្ខកាយ អន្តរាយេ គមន សាមណោ
គប្បិសិក្សាថា អញនឹងមិនសើបង្គំ ដើរទៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

១២- ន ទុក្ខកាយ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោ
គប្បិសិក្សាថា អញនឹងមិនសើបង្គំ អង្គុយនៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

១៣- អប្បសទ្ធោ អន្តរាយេ គមន សាមណោគប្បិ
សិក្សាថា អញនឹងនិយាយសំឡេងតិចៗដើរទៅក្នុងបន្ទោះផ្ទះ ។

១៤- អប្បសទ្ធោ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោ
គប្បិសិក្សាថា អញនឹងនិយាយសំឡេងតិចៗ អង្គុយនៅក្នុង
បន្ទោះផ្ទះ ។

www.elibraryofcambodia.org

១៥- ន កាយប្បចាលកំ អន្តរាយេ គមន សាម-
ណោរគប្បីសិក្ខាថា អញនឹងមិនគ្រលែងកាយ ងើរទៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

១៦- ន កាយប្បចាលកំ អន្តរាយេ និសីទន សាម-
ណោរគប្បីសិក្ខាថា អញនឹងមិនគ្រលែងកាយ អង្គុយនៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

១៧- ន ពាហុប្បចាលកំ អន្តរាយេ គមន-សាមណោរ
គប្បីសិក្ខាថា អញនឹងមិនបង់បោយ ងើរទៅក្នុងបន្លោះផ្ទះ ។

www.elibraryofcambodia.org

១៨- ន ពាហុប្បចាលកំ អន្តរាយេ និសីទន សាម-
ណោរគប្បីសិក្ខាថា អញនឹងមិនយោលដៃ អង្គុយនៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

១៩- ន សីសប្បចាលកំ អន្តរាយេ គមន សាម-
ណោរគប្បីសិក្ខាថា អញនឹងមិនអង្រួនក្បាល ងើរទៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

២០- ន សីសប្បបាលកំ អន្តរាយេ និសីទន សាម-
ណោភប្បិសិក្ខុថា អញនឹងមិនអង្រួនក្បាល អង្គុយនៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

២១- ន ទម្ពុកតោ អន្តរាយេ គមន សាមណោភប្បិ
សិក្ខុថា អញនឹងមិនស្លៀមបង្ហើរ ដើរទៅក្នុងបន្លោះផ្ទះ ។

២២- ន ទម្ពុកតោ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោ
ភប្បិសិក្ខុថា អញនឹងមិនស្លៀមបង្ហើរ អង្គុយនៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

www.elibraryofcambodia.org

២៣- ន ទុគ្គណ្ឌិតោ អន្តរាយេ គមន សាមណោភប្បិ
សិក្ខុថា អញនឹងមិនទទ្ធក្បាល ដើរទៅក្នុងបន្លោះផ្ទះ ។

២៤- ន ទុគ្គណ្ឌិតោ អន្តរាយេ និសីទន សាមណោ
ភប្បិសិក្ខុថា អញនឹងមិនទទ្ធក្បាល អង្គុយនៅក្នុង
បន្លោះផ្ទះ ។

២៥- ន ទុក្ខីកាយ អន្តរាយេ គមន សាមណោភប្បិ
សិក្ខុថា អញនឹងមិនបំអើតជើង ដើរទៅក្នុងបន្លោះផ្ទះ ។

២៦ - ន បណ្ឌិតិកាយ អន្តរាយេ និសីទេន សាមណោរ
គប្បីសិក្សាថា អញនឹងមិនត្របោមក្បាលជិត្តង់ អង្គុយនៅក្នុង
បន្ទោះផ្ទះ ។

សាធិ បថ ។

គោលខេត្តនិស័យុត្ត ទី ២ មាត ៣០

១- សក្កប្បំ បិណ្ឌបាតប្បដ៏គ្គហណា សាមណោរគប្បី
សិក្សាថា អញនឹងទទួលបិណ្ឌបាត ដោយគោរព គឺមិនធ្វើ
អាការដូចជាចាកចោល ។

www.elibraryofcambodia.org

២- បត្តសញ្ញំ បិណ្ឌបាតប្បដ៏គ្គហណា សាមណោរគប្បី
សិក្សាថា អញនឹងសម្គាល់តែក្នុងចាត្រ ទទួលបិណ្ឌបាត គឺ
មិនបានក្រឡេកមើលទៅទីដទៃ ។

៣- សមស្ថបកបិណ្ឌបាតប្បដ៏គ្គហណា សាមណោរគប្បី
សិក្សាថា អញនឹងទទួលបិណ្ឌបាតឲ្យមានសម្មស្មើគ្នា ។

៤- សមត្ថិក្កិកបិណ្ឌបាតប្បដ៏គ្គហណា សាមណោរគប្បី
សិក្សាថា អញនឹងទទួលបិណ្ឌបាតស្មើតែត្រឹមមាត់ចាត្រ ។

៥- សក្ខី បំណុលបាតភព្វាន សាមណេរគប្បីសិក្សាថា
អញនឹងបរិភោគចង្កាន់បំណុលបាត ដោយគោរព គឺមិនធ្វើអាការ
ជួបជាមិនបង់បរិភោគ ។

៦- បត្តសញ្ញា បំណុលបាតភព្វាន សាមណេរគប្បីសិក្សា
ថា អញនឹងសម្គាល់តែក្នុងបាត បរិភោគចង្កាន់បំណុលបាត
គឺមិនបានក្រឡេកមើលទៅទីដទៃ ។ ។

៧- សបទានបំណុលបាតភព្វាន សាមណេរគប្បីសិក្សាថា
អញនឹងបរិភោគចង្កាន់បំណុលបាតវាចឱ្យស្មើ គឺមិនបានកកាយ
រងទងកណ្តាល ។

៨- សមស្ថបកបំណុលបាតភព្វាន សាមណេរគប្បីសិក្សា
ថា អញនឹងបរិភោគចង្កាន់បំណុលបាតមានសម្មស្មើគ្នា ។

៩- ន បូកតោ ឧមទ្ធិត្វា បំណុលបាតភព្វាន សាមណេរ
គប្បីសិក្សាថា អញនឹងមិនបានប្រមបះអំពីកំពូលបាយ ហើយ
បរិភោគនូវចង្កាន់បំណុលបាត ។

១០- ន ស្ងប់ វិ ឥន្ទ្រានី វិ ឧទនេន បដិញ្ញាទន

www.elibraryofcambodia.org

សាមណេរគប្បីសិក្សាថា អញនឹងមិនកាយបាយលុបសម្ប
ឬ ម្ហូបក្រៀម ដើម្បីនឹងឲ្យទាយកគេឲ្យច្រើន ។

១១- ន សូបំ វា ព្យញ្ជនំ វា ឧទនំ វា អគិលាតោ
អត្តតោ អត្ថាយ វិញ្ញាយេត្វា កុញ្ញន សាមណេរគប្បីសិក្សា
ថា អញមិនមានជំងឺ នឹងមិនសុំសម្ប ឬ ម្ហូបក្រៀម ឬ បាយ
ដើម្បីខ្លួនហើយបរិភោគ ។

១២- ន ឧដ្ឋានសញ្ញំ បរេសំ បត្តុទលោកន សាម-
ណេរគប្បីសិក្សាថា អញនឹងមិនសម្លាប់គិតលើកទោស សម្លឹង
មើលបាត្រសាមណេរដទៃ ។

១៣- នាតិមហន្តុកវិទ្យុករណ សាមណេរ គប្បីសិក្សា
ថា អញនឹងមិនធ្វើពុំនូវបាយឲ្យពុំហ្មសប្រមាណ ។

១៤- ន កវិទ្យុវិប្បេទកកុញ្ញន សាមណេរគប្បីសិក្សាថា
អញនឹងមិនបរិភោគទំពាំងពុំនូវបាយមួយកំណាត់ម្តង ។

១៥- បរិមណ្ឌលអាសោបករណ សាមណេរគប្បីសិក្សា
ថា អញនឹងធ្វើពុំនូវបាយឲ្យជាបរិមណ្ឌល គឺឲ្យមូល ។

១៦- ន អនាហតេ កវិទ្យេ មុទ្ធភារវិរណ សាមណេរ
គប្បីសិក្សថា អញកាលបើពុំនូតបាយមិនទាន់ដល់មាត់ នឹង
មិនហាមាត់បា ។

១៧- ន ភុញ្ញមាតោ សព្វំ ហត្ថំ មុខេ បក្ខិបន
សាមណេរគប្បីសិក្សថា អញកាលបើបរិភោគ នឹងមិនញាត់
ម្រាមដៃទាំងអស់ក្នុងមាត់ ។

១៨- ន សកវិទ្យេន មុខេន ព្យាហរណ សាមណេរ
គប្បីសិក្សថា អញនឹងមិននិយាយទាំងភោជនក្នុងមាត់ ។

www.elibraryofcambodia.org

១៩- ន បិណ្ឌកេបកកុញ្ញន សាមណេរគប្បីសិក្សថា
អញនឹងមិនបរិភោគបោះដុំបាយ ដុំត្រី ដុំសាប៊ូជាដើម ចូល
ក្នុងមាត់ ។

២០- ន អវិគណ្ណការកកុញ្ញន សាមណេរគប្បីសិក្ស
ថា អញនឹងមិនបរិភោគប្រៀមពុំនូតបាយ ឲ្យទុលថ្គាល់ឡើង
ដួចជាស្លា ។

២១- ន ហត្ថនិទ្ធកកុញ្ញន សាមណេរគប្បីសិក្សថា
អញនឹងមិនបរិភោគរលាស់ដៃបណ្តើរ ។

២២- ន សិក្ខាវិការករកុញ្ញន សាមណោគប្បីសិក្ខាថា
អញនឹងមិនបរិភោគឲ្យរោយរាយគ្រាប់បាយ ។

២៣- ន ជំភ្លិនិច្ចារករកុញ្ញន សាមណោគប្បីសិក្ខាថា
អញនឹងមិនបរិភោគលៀនអណ្តាតចេញមកខាងក្រៅ ។

២៤- ន ចបុប្ផការករកុញ្ញន សាមណោគប្បីសិក្ខាថា
អញនឹងមិនបរិភោគឲ្យឡដួបៗ ។

២៥- ន www.libriaryofcambodia.org សាមណោគប្បីសិក្ខា
ថា អញនឹងមិនបរិភោគហតទឹកសម្បជានើមឲ្យឡត្រកាវ ។

២៦- ន ហត្ថនិល្លេហាករកុញ្ញន សាមណោគប្បីសិក្ខា
ថា អញនឹងមិនបរិភោគសិទ្ធិដៃ ។

២៧- ន បត្តនិល្លេហាករកុញ្ញន សាមណោគប្បីសិក្ខា
ថា អញនឹងមិនបរិភោគសិទ្ធិបាត្រ ។

២៨- ន ឧដ្ឋិនិល្លេហាករកុញ្ញន សាមណោគប្បីសិក្ខា
ថា អញនឹងមិនបរិភោគសិទ្ធិបបរមាត់ ។

២៧- ន សាមីសេន ហត្ថេន បាតីយហិលកប្បជំគុហណា
សាមណេរកប្បិសិក្ខាហិ អញនឹងមិនទទួលភាជនៈទឹកដោយ
ដៃប្រឡាក់អាមិស ។

៣០ ន សសិក្កកំ បត្តោវិនំ អន្តរយេ ឆន្ទន
សាមណេរកប្បិសិក្ខាហិ អញនឹងមិនចាក់ទឹកដែលលាងបាត្រ
ក្នុងចន្លោះផ្ទះទាំងគ្រាប់បាយ ។

រោជនប្បទិសំយុត្ត ចប់ ។

www.elibraryofcambodia.org

ធម្មទេសនាបទិសំយុត្ត ទី ៣ មាតិកា ១៦

១- ន ឆត្តបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណេរកប្បិសិក្ខាហិ អញនឹងមិនសម្លែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ មានច្រកក្នុងដៃ ។

២- ន ទណ្ហបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណេរកប្បិសិក្ខាហិ អញនឹងមិនសម្លែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ មានឈើច្រត់ក្នុងដៃ ។

៣- ន សត្តបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ មានគ្រឿងសស្ត្រាក្នុងដៃ ។

៤- ន អារិធិបាណិស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ មានអារិធិក្នុងដៃ ។

៥- ន បាទុការទ្ធុស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ ពាក់ទ្រតាប់ជើងឈើ ឬ ទ្រតាប់ជើងស្មៅជាដើម ។

៦- ន ទបាហនារទ្ធុស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ ពាក់ស្បែកជើង ។

៧- ន យានគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ នៅលើយាន មានរថជាដើម ។

www.elibraryofcambodia.org

៨- ន សយនគតស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញ្ញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ នៅលើទីដំណេក ។

៩- ន បល្លត្តិកាយ និសិន្ទស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញ្ញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ អង្គុយត្របោមក្បាលជង្គង់ ។

១០- ន វេបិតសីលស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញ្ញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ ជួតឈ្នួតក្បាល ។

១១- ន ឧគណ្ឌិតសីលស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញ្ញនឹងមិនសម្តែងធម៌ដល់មនុស្ស
គ្មានជំងឺ ទទ្ធក្បាល ។

១២ ន ធម្មាយំ និសិទ្ធិត្វា អាសនេ និសិន្ទស្ស
អគិលានស្ស ធម្មទេសន សាមណោភប្បិសិក្ខាថា អញ្ញនឹង
មិនអង្គុយលើផែនដី សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ អង្គុយ
លើទីអាសនៈ មានកន្តោលជាដើម ។

១៣- ន នីលេ អាសនេ និសីទិត្យា ទប្បេ អាសនេ
 និសីន្ទស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន សាមណោគប្បីសិក្សា
 ថា អញនឹងមិនអង្គុយលើទីអាសនៈទាប សម្តែងធម៌ដល់
 មនុស្សគ្មានជំងឺ អង្គុយលើទីអាសនៈខ្ពស់ ។

១៤- ន បិគោ និសីន្ទស្ស អគិលានស្ស ធម្មទេសន
 សាមណោគប្បីសិក្សាថា អញនឹងមិនឈរ សម្តែងធម៌ដល់
 មនុស្សគ្មានជំងឺ ដែលអង្គុយ ។

www.elibraryofcambodia.org

១៥- ន បច្ចុតោ គប្បុត្តោ បូរតោ គប្បុន្ទស្ស អគិ-
 លានស្ស ធម្មទេសន សាមណោគប្បីសិក្សាថា អញនឹង
 មិនងើរអំពីខាងក្រោយ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ងើរ
 អំពីខាងមុខ ។

១៦- ន ទប្បបេន គប្បុត្តោ បមេន គប្បុន្ទស្ស អគិ-
 លានស្ស ធម្មទេសន សាមណោគប្បីសិក្សាថា អញនឹង
 មិនងើរក្រៅផ្លូវ សម្តែងធម៌ដល់មនុស្សគ្មានជំងឺ ងើរក្នុងផ្លូវ ។

បកិណ្ណកៈ ទី ៤ មាត ៣

១- ន បីតោ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សូវំ វា ករណ
សាមណោរគប្បីសិក្សថា អញគ្មានដំងី នឹងមិនឈរបត្តោ
ឧច្ចារៈ ឬ បស្សូវៈ ។

២- ន ហរិតេ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សូវំ វា
ទេទ្យំ វា ករណ សាមណោរគប្បីសិក្សថា អញគ្មានដំងី
នឹងមិនបត្តោឧច្ចារៈ បស្សូវៈ ឬ ស្លោះទឹកមាត់ លើភ្នែកគ្នាម
គំដើមឈើ ឬ គម្ពស្មៅ ។

www.elibraryofcambodia.org

៣- ន ឧទកេ អគិលានោ ឧច្ចារំ វា បស្សូវំ វា
ទេទ្យំ វា ករណ សាមណោរគប្បីសិក្សថា អញគ្មានដំងី
នឹងមិនបត្តោឧច្ចារៈ បស្សូវៈ ឬ ស្លោះទឹកមាត់ ដាក់លើទឹក
ដែលមិនគួរធ្វើដូច្នោះបាន ។

បកិណ្ណកៈ ចប់ ។

សេតិយធម៌ ទាំង ៧៥ នេះ កុលបុត្រដែលបានបញ្ចេញជា
សាមណោររួចហើយ ត្រូវសិក្សជាលំដាប់អំពី សាមណោរ-

និយម មក, ឯ មន្ត ដែលសាមណេរត្រូវសិក្សានោះ នឹងបាន
 មានតែ សេន្ទិយមន្ត ប៉ុណ្ណោះក៏ទេ, មន្ត ដទៃទៀតដែលព្រះ
 សម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់បញ្ជាតនិងអនុញ្ញាតទុក ក្នុងទន្ធករិន័យនោះក្តី
 សិក្សាបទដែលជាលោកវិជ្ជា: មានសក្ករិស្សដ្ឋិសិក្សាបទជាដើម
 នោះក្តី សាមណេរក៏ត្រូវសិក្សាឲ្យចេះដឹង ហើយត្រូវប្រព្រឹត្ត
 តាមដូចជាកិក្ខុដែរ, បើសាមណេរឯណា មិនប្រព្រឹត្តតាម
 សាមណេរនោះ ឈ្មោះថា អសេន្ទី, ព្រះទេវធិរាជ ឬ អាចារ្យ
 ត្រូវធ្វើទណ្ឌកម្មដល់សាមណេរនោះ តាមសមគួរដល់ទោស
 ដែលប្រព្រឹត្តធ្វើឲ្យកន្លង ។

សេក្ខិយវត្ថុ ចប់ ។

www.eLibraryofCambodia.org

បច្ចុទេត្តនា:

កុលបុត្រ ដែលបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា ត្រូវសិក្សាក្នុង
បច្ចុទេត្តនា: គឺលក្ខណៈ សម្រាប់ធិបារណានូវបច្ច័យដែល
ទូនត្រូវអាស្រ័យ ឲ្យបេះចាំស្អាតទាំងបាលីនិងសេចក្តីប្រែជា
សម្រាយ, ឯបច្ច័យដែលបព្វជិតត្រូវអាស្រ័យនោះ មាន ៤ គឺ
ចិនេឃ្យធម៌ សំពត់ដែលបព្វជិតគួរស្លៀកដណ្តប់ប្រើប្រាស់
បាន មានព្រួបរិវាជើម ១, ចិន្ទាធាតុឃ្យធម៌ កោជិតាហារ
ដែលបព្វជិតត្រូវបរិភោគបាន តាំងអំពីវេលាអរុណារះឡើងដិ-
រាបដល់ថ្ងៃត្រង់ មានប្រយោជន៍ជាដើម ១, សនាសនឃ្យធម៌
ទិសេនាសនៈដែលបព្វជិតត្រូវអាស្រ័យប្រើប្រាស់បាន មានកុដិ
សាលាជាដើម ១, តីននឃ្យធម៌ ប្តាំសម្រាប់មនុស្សមានជំងឺ
ដែលបព្វជិតត្រូវបរិភោគប្រើប្រាស់បាន មានសប្បិជាដើម ១ ។

www.librarysticambodia.org

ក្នុងបច្ច័យមួយ ៗ នោះ ពោលដោយ បច្ចុទេត្តនា:
គឺ លក្ខណៈសម្រាប់ធិបារណា មានបួន ៗ គឺ ធាតុឃ្យធុ-
ទេត្តនា: ១, បដិក្ខលឃ្យធុទេត្តនា: ១, ឥទ្ធលាភឃ្យធុ-
ទេត្តនា: ១, អភីធិឃ្យធុទេត្តនា: ១ ។

ធាតុប្បដក្ខណៈ

ធាតុប្បដក្ខណៈនោះ គឺឲ្យពិចារណា ក្នុងកាលដែល
ទទួលនូវបច្ច័យ ៤ ឲ្យឃើញថាជា ធាតុ ។

កាលដែលទទួល នូវ ចរិយប្បដក្ខណៈ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា
យថាបច្ច័យំ បរិត្តមាណំ ធាតុមត្តមេវេតំ
យទិទំ បិរិ តទុបភពាកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និដ្ឋិតោ សញ្ញោ ។

សំពត់បិរិដក្ខណៈនេះ គ្រាន់តែជាធាតុពិត
ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បច្ច័យ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែល
ជាអ្នកប្រើប្រាស់សំពត់បិរិនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែជាធាតុ មិនមែន
សត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពលោះស្ងួតទេ ។

កាលដែលទទួលនូវ បិណ្ឌបាតប្បដក្ខណៈ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា
យថាបច្ច័យំ បរិត្តមាណំ ធាតុមត្តមេវេតំ យទិទំ
បិណ្ឌបាតោ តទុបភពាកោ ច បុគ្គលោ
ធាតុមត្តកោ និស្សតោ និដ្ឋិតោ សញ្ញោ ។

ចង្កាន់បិណ្ឌបាតឯណានេះ ចង្កាន់បិណ្ឌបាតនេះ គ្រាន់តែ
 ជាធាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បង្គំយ ទុកជាបុគ្គល
 គឺអាត្មាដែលជាអ្នកបរិភោគចង្កាន់បិណ្ឌបាតនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែ
 ជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាព
 សោះស្ងួតទេ ។

កាលដែលទទួល ឆ្លី សេនាសនប្បដ្ឋយ ឲ្យពិចារណា
 ដូច្នោះថា

យថាបបូយំ បរិត្តមាសំ ធាតុមត្តមេដតំ យទិទំ
 សេនាសនំ តទុបភវាកោ ច បុគ្គលោ
 ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ គីដ្ឋីវោ សុញោ ។

ទីសេនាសនៈឯណានេះ ទីសេនាសនៈនេះ គ្រាន់តែជាធាតុ
 ពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់បង្គំយ ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មា
 ដែលជាអ្នកបរិភោគប្រើប្រាស់ទីសេនាសនៈនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែ
 ជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពសោះ
 ស្ងួតទេ ។

កាលដែលទទួល នូវ គិលានប្បបូជន៍ ឲ្យពិចារណាដំបូងថា
 យថាបច្ចុប្បន្ន បរិត្តមានំ ធាតុមត្តមេវេតិ យទំទំ
 គិលានប្បបូជន៍ភោសន្តិបរិក្ខារោ តទុបភព្វកោ ប
 បុគ្គលោ ធាតុមត្តកោ និស្សត្តោ និដ្ឋិវោ សញ្ញោ ។

គ្រឿងបរិក្ខារជាទំរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ចុប្បន្នដល់អ្នកជំងឺ
 ឯណានេះ គ្រឿងបរិក្ខារជាទំរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ចុប្បន្នដល់
 អ្នកជំងឺនេះ គ្រាន់តែជាធាតុពិត ប្រព្រឹត្តទៅតាមសមគួរដល់
 បច្ចុប្បន្ន ទុកជាបុគ្គល គឺអាត្មាដែលជាអ្នកបរិភោគគ្រឿងបរិក្ខារ
 ជាទំរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ចុប្បន្នដល់អ្នកជំងឺនោះក្តី ក៏គ្រាន់តែ
 ជាធាតុ មិនមែនសត្វ មិនមែនខ្លួនប្រាណ មានសភាពលោះ
 លូន្យទទេ ។

បដិក្ខលប្បបូជន៍ក្នុងនោះ

បដិក្ខលប្បបូជន៍ក្នុងនោះនោះ គឺឲ្យពិចារណា ក្នុងខណៈ
 ដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគនូវបច្ចុប្បន្ន ៤ ឲ្យឃើញថាជារបស់បដិ-
 ក្ខលគួរឡើមរមើម ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងប្រើប្រាស់ នូវ ចរិយប្បបូជន៍ ឲ្យពិចារ-
 ណាដំបូងថា

សព្វានិ បតិមានិ បីវរានិ អធិគប្បនីយានិ និមិ
 ប្បតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតប្បនីយានិ ជាយន្តិ ។
 សំគត់បីវរទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជាបស់មិនគួរឡើងរមើម
 ឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏
 កើតជាបស់គួរឡើងរមើមក្រៃពេក ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគប្រើប្រាស់ នូវ បិណ្ឌបា-
 ធម្មន្ទ្រិយ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា

សព្វោ បនាយំ បិណ្ឌបាតោ អធិគប្បនីយោ និមិ
 ប្បតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតប្បនីយោ ជាយតិ ។
 ចង្កាន់បិណ្ឌបាតទាំងពួងនេះ ជាបស់មិនគួរឡើងរមើម
 ឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏
 កើតជាបស់គួរឡើងរមើមក្រៃពេក ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគប្រើប្រាស់ នូវ សេនាស-
 ធម្មន្ទ្រិយ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា

សព្វានិ បតិមានិ សេនាសានានិ អធិគប្បនីយានិ
 និមិ ប្បតិកាយំ បត្តា អតិវិយ ជិតប្បនីយានិ ជាយន្តិ ។

ទំសេនាសនៈទាំងឡាយទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគួរឡើង
រមើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ
ក៏កើតជារបស់គួរឡើងរមើមក្រៃពេក ។

កាលដែលប្រារព្ធនឹងបរិភោគ នូវ គិលានប្បឡ័យ ឲ្យ
ពិចារណាដូច្នោះថា

សព្វោ បតាយំ គិលានប្បឡ័យភោសជ្ជិ-
បរិក្ការោ អនំគុប្បតិយោ នមំ បូតិកាយំ
បទ្ធិ អភិវិយ និគុប្បតិយោ ជាយតិ ។

គ្រឿងបរិក្ការជាទំរក្សានូវជីវិត គឺថ្នាំជាបច្ច័យដល់អ្នកធំធំ
ទាំងពួងនេះ ជារបស់មិនគួរឡើងរមើមឡើយ លុះពាល់ត្រូវដល់
កាយស្អុយនេះកាលណាហើយ ក៏កើតជារបស់គួរឡើងរមើម
ក្រៃពេក ។

ឧទ្ធអភិកប្បច្ចវេក្ខណៈ

ឧទ្ធអភិកប្បច្ចវេក្ខណៈនោះ គឺឲ្យពិចារណាក្នុង១ណៈដែល
បរិភោគនូវបច្ច័យ ។

កាលដែលប្រើប្រាស់នូវ ចិន្ទប្បឡ័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា

បដិសង្ខា យោនិសោ បីវរំ បដិសេវាមិ យាវិ-

ទេវិ សីតស្ស បដិយាតាយ ទុណ្ណស្ស បដិយា

តាយ ខំសមភសវាតាតបសិវិសប^(១) សម្មស្សានំ

- បដិយាតាយ យាវិទេវិ ហិរិកោបិសប្បដិច្ចាទនត្ថំ ។

បព្វជិតតប្បិទិចារណា ដោយឧបាយថា អញ្ញអាស្រ័យ
សេត គឺប្រើប្រាស់នូវសំពត់បីវរ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារ
នូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវកម្ដៅ ដើម្បីនឹងការពារនូវ
សម្ព័ស្ស រមោម មូស ខ្យល់ កម្ដៅថ្ងៃ និងពស់តូច ពស់ធំ
ទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទបាំងនូវអរិយវិវ័ណ្ណធ្វើ
នូវសេចក្ដីខ្ពស់អៀនឲ្យកម្រើក ។

កាលដែលបរិភោគនូវ ទិណ្ណទានធម្មច្ច័យ ឲ្យចិចារណាដូច្នោះថា

បដិសង្ខា យោនិសោ បិណ្ណបាតិ បដិសេវាមិ នេវិ

ទវាយ ន មទាយ ន មណ្ឌនាយ ន វិក្ខុស-

នាយ យាវិទេវិ និមស្ស កាយស្ស បិទិយា

យាបនាយ វិហឹសុបរតិយា ព្រហ្មចរិយានុគ្គ-

១ សិរិសប្ប ឥតិបិ សំយោតោ កតោ យោតិ ។

ហាយ និតិ បុណ្ណាណ វេទនំ បដិហដ្ឋាមិ
នវិត្ត វេទនំ ឧប្បាទេស្សាមិ យាត្រា ច
មេ ភវិស្សតិ អនវិជ្ជតា ច ផាសវិហារោ មាតិ ។

បន្ទាត់តប្បីពិចារណា ដោយឧបាយថា អញ្ញាស្រ្តយ
សេត គឺបរិភោគបង្កាន់បិណ្ណបាត ដើម្បីនឹងលេងដួចក្មេងអ្នក
ស្រុកក៏ទេ ដើម្បីនឹងឲ្យកើតបុរិសមានៈស្រវឹង ដួចអ្នកប្រដាល់
ក៏ទេ ដើម្បីនឹងប្រដាប់តាក់តែងរាងកាយ ដួចស្រ្តីក្នុងបរិក៏ទេ
ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យផ្លូវដង្ហើមប្បិ ដួចអ្នកលេងបាក់ក៏ទេ បរិភោគ
កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងឲ្យតាំងនៅនៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងញ៉ាំង
ជីវិតស្រ្តីយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីនឹងបំបាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក
ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រហ្មចរិយៈ អញ្ញាស្រ្តយកម្ចាត់បង់នូវវេទនា
ចាស់ គឺសេចក្តីឃ្លានដែលមានហើយផង នឹងញ៉ាំងវេទនាថ្មី
គឺឆ្អែតហួសប្រមាណ មិនឲ្យកើតឡើងបានផង កិរិយាប្រព្រឹត្ត
ទៅនៃនិរិយាបថទាំង ៤ ក្តី សេចក្តីមិនមានទោស មានមិន
ប្រអូសកាយ មិនប្រអូសបិត្តជាដើមក្តី កិរិយានៅសប្បាយក្នុង
និរិយាបថទាំង ៤ ក្តី នឹងមានដល់អញ្ញា ដោយបានបរិភោគ

នូវបង្កាន់បិណ្ឌបាតនេះ ។

កាលដែលបរិភោគប្រើប្រាស់ នូវ សេនាសនប្បន្ន័យ ឲ្យ
ពិចារណាដូច្នោះថា

បដិសង្កា យោនិសោ សេនាសនំ បដិ-
សេវាមិ យារិទេវី សីតស្ស បដិយាតាយ
ទណ្ឌស្ស បដិយាតាយ ខំសមកស វាតាតប-
សិរិសបសម្មស្សានំ បដិយាតាយ យារិទេវី
ទតុបរិស្សយវិគោទនំ បដិសណ្ឋាតាមត្ថំ^(១) ។

បច្ចុជ្ជិតប្បវិចារណាដោយទបាយថា អញ្ញាអាស្រ័យសេត
គបរិភោគប្រើប្រាស់នូវទីសេនាសនៈ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹង
ការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវកម្ដៅ ដើម្បីនឹងការពារ
នូវសម្លៀក របោម មូស ទូលំ តម្លើងថ្លៃ និងពស់តូច ពស់ធំ
ទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងបន្ថែមបង់នូវក្រវិលក្រវាយ
ដែលកើតអំពីរដូវ ហើយអភិរម្យសម្បុរនៅក្នុងកម្មដ្ឋាន ។

កាលដែលបរិភោគនូវ ឱសានប្បន្ន័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា

^(១)សត្វយោគកេសុ ន្តិទិសោយេវ បាហោ ទិស្សតិ ។

បដិសេដ្ឋា យោគីលោ គិលានប្បច្ចយកេសជ្ជបរិក្ខារំ
បដិសេវាមិ យារទេវ ឧប្បន្នានំ វេយ្យោពាទិកានំ
វេទនានំ បដិយាតាយ អព្យាបន្ន្របរមតាយាតិ ។

បព្វជិតគប្បីពិចារណា ដោយឧបាយថា អញ្ញាអាស្រ័យ
សេតគីបរិភោគ នូវគ្រឿងបរិក្ខារជាទិវក្សនូវជីវិតគឺថ្នាំជាបច្ច័យ
ដល់អ្នកដំដី កំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវវេទនាទាំងឡាយ
ដែលបៀតបៀនផ្សេងៗ ដែលកើតឡើងហើយ ដើម្បីប្រោស
ចាកទុក្ខខ្លាំងជាធម្មតា ។

www.elibraryofcambodia.org

អតីតប្បច្ចវេក្ខណៈ

អតីតប្បច្ចវេក្ខណៈនោះ គឺឲ្យពិចារណានូវបច្ច័យ ៤ ក្នុង
អតីតកាល គឺកាលដែលបរិភោគរួចហើយ ដែលត្រូវពិចារណា
បានតែក្នុងថ្ងៃនោះ គឺក្នុងវេលាយប់ ១ ថ្ងៃ ១ កុំឲ្យអរណារះ
ឡើងទាន, ក្នុងបច្ចវេក្ខណ មួយ ៗ ពិចារណា ១ បឋំ ឬ ២
បឋំ, ៣ បឋំ ក៏បាន ។

កាលដែលនឹងពិចារណា នូវវិចារប្បច្ច័យ ឲ្យពិចារណាដូច្នោះថា

អង្គ មយា អប្បបូរេកុំតា យំ បិរិ បរិភត្តំ តំ

យារិទេវិ សីតស្ស បដិយាតាយ ទណ្ណស្ស បដិ-

យាតាយ ខំសមកសវាតាតប សិរិសប សម្មស្សានំ

បដិយាតាយ យារិទេវិ ហិរិកោបិសប្បដិប្បាទនត្ថំ ។

សំពត់បិរិវណា ដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ ប្រើ

ប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ សំពត់បិរិវនោះ អញប្រើប្រាស់ កំណាត់

ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការពារនូវកម្ដៅ

ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្លៀក រលោម មូស ខ្យល់ កម្ដៅថ្ងៃ និង

www.elibraryofcambodia.org

ពស់តូច ពស់ធំទាំងឡាយ កំណាត់ទុក ដើម្បីនឹងបិទបាំងនូវ

អរិយវិ: ដែលធ្វើនូវសេចក្ដីអៀនខ្មាសឲ្យកម្រើក ។

កាលដែលនឹងពិចារណា នូវ ចិន្ដាទានកម្មដ៏យឺតយ៉ាវពិចារណា

ដំបូងថា

អង្គ មយា អប្បបូរេកុំតា យោ បិណ្ណបាតោ បរិ-

ភុតោ លោ នេវិ ទហិយ ន មហាយ ន មណ្ឌនាយ

ន វិភូលនាយ យារិទេវិ តមស្ស កាយស្ស

បិតិយា យាបនាយ វិហិសបរតិយា ត្រហូចិយា-

នគរហាយ ធិតិ បុរាណញ វេទនំ បដិហង្កាមិ
នវិញ វេទនំ ន ឧប្បាទេស្សមិ យាត្រា ច មេ
ភវិស្សតិ អនវិជ្ជតា ច ផាសវិហារោ ចាតិ ។

បង្គាប់បិណ្ឌបាតឯណា ដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ
បរិភោគហើយក្នុងថ្ងៃនេះ បង្គាប់បិណ្ឌបាតនោះ អញបរិភោគ
ដើម្បីនឹងលេង ដូចក្មេងអ្នកស្រកក់ទេ ដើម្បីនឹងឲ្យកើតមុរិស-
មានស្រវឹង ដូចអ្នកប្រដាល់ក់ទេ ដើម្បីនឹងប្រដាប់តាក់តែង
រាងកាយ ដូចស្រ្តីក្នុងប្តីក់ទេ ដើម្បីនឹងធ្វើឲ្យផ្ទុះផងសម្បុរ ដូច
អ្នកលេងរំលឹក់ទេ បរិភោគកំណាត់ទុក ដើម្បីនឹងឲ្យតាំងនៅ
នៃកាយនេះ ដើម្បីនឹងញ៉ាំងជីវិតត្រួយឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បី
នឹងបំបាត់បង់នូវសេចក្តីលំបាក ដើម្បីនឹងអនុគ្រោះដល់ព្រហ្ម-
បរិយៈ អញនឹងកម្ចាត់បង់នូវវេទនាចាស់ គឺសេចក្តីឃ្លានដែល
មានហើយផង និងញ៉ាំងវេទនាថ្មី គឺឆ្លែតហ្វូសប្រមាណ មិន
ឲ្យកើតឡើងបានផង កិរិយាប្រព្រឹត្តទៅនៃនិរិយាបថទាំង៤ គឺ
សេចក្តីមិនមានទោស មានមិនប្រអូសកាយ មិនប្រអូសចិត្ត
ជាដើមក៏ កិរិយានៅសប្បាយក្នុងនិរិយាបថ ទាំង៤ ក្តី នឹងមាន

ដល់អញ ដោយបានបរិភោគនូវបង្កាន់បិណ្ឌបាតនេះ ។

កាលដែលនឹងពិពារណានូវ សេនាសនប្បឡ័យ ឲ្យពិពារ
ណាដូច្នោះថា

អង្គ មយា អប្បចូរេកិច្ចា យំ សេនាសនំ
បរិភក្តំ តំ យារិទេវ សីតស្ស បដិយាតាយ
ទណ្ឌស្ស បដិយាតាយ ខំសមកស វិតា-
តប សិរីសប សម្មស្សនំ បដិយាតាយ យារិ-
ទេវ ទតុបរិស្សយរិសោទនំ បដិសណ្ឋានាមត្ថំ ។

www.elibraryofcambodia.org

ទីសេនាសនៈឯណា ដែលអញមិនបានពិពារណាហើយ
បរិភោគប្រើប្រាស់ហើយក្នុងថ្ងៃនេះ ទីសេនាសនៈនោះ អញ
បរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវត្រជាក់ ដើម្បីនឹងការ-
ពារនូវកម្ដៅ ដើម្បីនឹងការពារនូវសម្លៀក របោម ម្លូស ខ្យល់
កម្ដៅថ្ងៃ និងពស់តូប ពស់ធំទាំងឡាយ កំណត់ទុក ដើម្បី
នឹងបន្ទោបង់នូវក្រវិលក្រវាយដែលកើតអំពីរដូវ ហើយអភិរម្យ
សម្បុរនៅក្នុងកម្មដ្ឋាន ។

កាលដែលនឹងពិពារណា នូវ សិលាប្បឡ័យ ឲ្យពិពារណា

ដូច្នោះថា

អង្គ មយា អប្បបូរេក្ខិត្តា យោ តិលា-
នប្បបូរយភេសជ្ជបរិក្ខារោ បរិភុត្តោ លោ
យារិទេវិ ឧប្បន្តានំ វេយ្យតាធិកានំ វេទ-
នានំ បដិយាតាយ អព្យបន្ល័យមតាយាតិ ។

គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺប្តាំជាបច្ច័យដល់អ្នកជំងឺ
ឯណា ដែលអញមិនបានពិចារណាហើយ បរិភោគហើយក្នុង
ថ្ងៃនេះ គ្រឿងបរិក្ខារជាទីរក្សានូវជីវិត គឺប្តាំជាបច្ច័យដល់អ្នក
ជំងឺនោះ អញបរិភោគកំណត់ទុក ដើម្បីនឹងការពារនូវវេទនា
ទាំងឡាយ ដែលបៀតបៀនផ្សេង ៗ ដែលកើតឡើងហើយ
ដើម្បីប្រាសចាកទុក្ខទាំងជាធម្មតា ។

បើកាលដែលទទួល និងកាលដែលប្រារព្ធដើម្បីបរិភោគ
និងកាលដែលបរិភោគនោះ បានពិចារណាដោយ ឆានុប្បន្ន-
ភេត្តនាៈ ដោយ បដិក្ខលប្បន្នភេត្តនាៈ ដោយ កទ្ធនិ-
កប្បន្នភេត្តនាៈ រួចសព្វគ្រប់ហើយ នឹងមិនបាច់ពិចារណា
ក្នុង អតិកប្បន្នភេត្តនាៈ ទៀត ក៏បាន ។

www.elibraryofcambodia.org

Supp
c/c

សំណុំរឿង

អង្គ បណ្ត អង្គជំនុំជម្រះ លេខ ៧០៧
សំណុំរឿងពលរដ្ឋកម្ពុជា បណ្តាញ លេខ
២៧៧៧ ទុក្ខភាព ឈប់ស្តាប់សំឡេង រាជ
នាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា ។

ក្នុងសំណុំរឿង ទុក្ខភាព រាជនាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា
ដែល ត្រូវបានសម្រេចសាលាដំបូង បណ្តាញ លេខ ៧០៧
សំណុំរឿងពលរដ្ឋកម្ពុជា បណ្តាញ លេខ ២៧៧៧ ទុក្ខភាព
ឈប់ស្តាប់សំឡេង រាជនាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា
ក្នុងសំណុំរឿង ទុក្ខភាព រាជនាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា
ដែល ត្រូវបានសម្រេចសាលាដំបូង បណ្តាញ លេខ ៧០៧
សំណុំរឿងពលរដ្ឋកម្ពុជា បណ្តាញ លេខ ២៧៧៧ ទុក្ខភាព
ឈប់ស្តាប់សំឡេង រាជនាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា ។

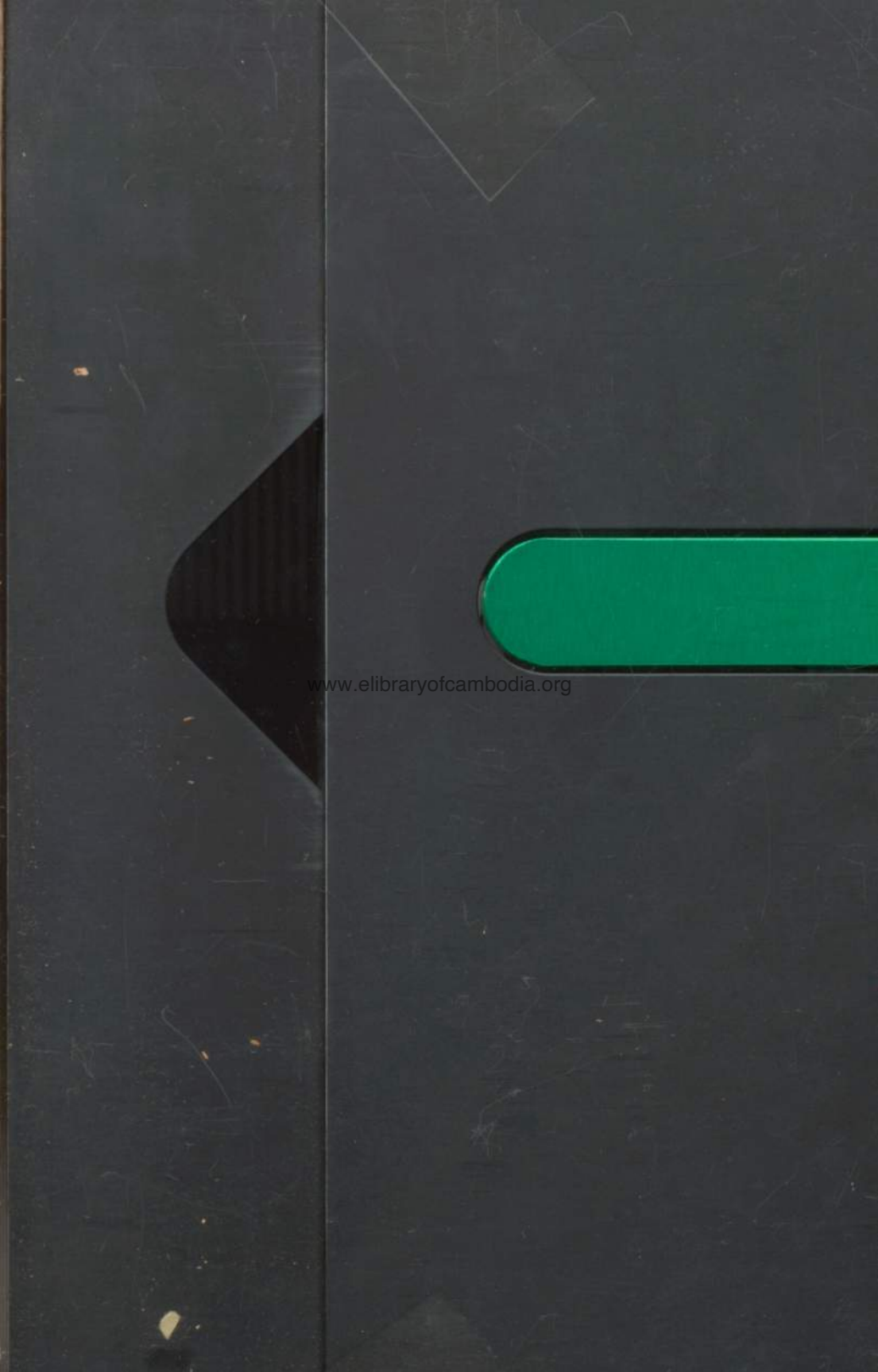
www.elibraryofcambodia.org

បណ្តាញ លេខ ៧០៧ សំណុំរឿងពលរដ្ឋកម្ពុជា បណ្តាញ លេខ ២៧៧៧
ទុក្ខភាព ឈប់ស្តាប់សំឡេង រាជនាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា
ដែល ត្រូវបានសម្រេចសាលាដំបូង បណ្តាញ លេខ ៧០៧
សំណុំរឿងពលរដ្ឋកម្ពុជា បណ្តាញ លេខ ២៧៧៧ ទុក្ខភាព
ឈប់ស្តាប់សំឡេង រាជនាម បណ្តាញ អង្គជំនុំជម្រះពលរដ្ឋកម្ពុជា ។

9947
3/3

www.eibraryofcambodia.org

www.elibraryofcambodia.org

www.eLibraryofCambodia.org